

RÝMAŘOVSKÝ HORIZONT

2/2006

Čtrnáctideník regionu Rýmařovska

Ročník VIII.

Vyšlo 27. 1. 2006

Cena 10 Kč

Dobrovolní hasiči – pamětníci – vzpomínají na své začátky a úspěchy

Do bruntálského programu Senior se mohou hlásit i zájemci z Rýmařovska

Do 15. února vystavují v městské knihovně své práce děti z výtvarného oboru umělecké školy

Florbalisté Základní školy Břidličná se stali okresními přeborníky a postoupili do krajského finále

Představujeme současné zastupitele města

aneb

Koho při volbách letos (ne)zvolíme

Marcela Staňková se narodila 5. července 1965 v Rýmařově, do zastupitelstva města kandidovala za KDU - ČSL, je zároveň členkou této strany a pracuje i v okresním výboru.

Marcela Staňková vystudovala Střední zdravotnickou školu (1980 - 1984), v roce 1993 si rozšířila vzdělání o pomaturitní specializované studium a zvýšila si kvalifikaci na instrumentářku operačních oborů. Je absolventkou několika speciálních kurzů: managementu pro geriatrické týmy (1998), přípravy ve speciálním úseku v domácí péči (1999), Fundraisingu (2000), psaní projektů a žádostí o grant (2000). Získala anglický certifikát o účasti v postgraduálním studiu projektu malých bytových jednotek (2001), dále absolvovala workshop o poslání a kompetencích představenstev středisek Diakonie ČCE (2001), kurz manažérské supervize pro organizaci (2002) a v roce 2005 kurz pro komunitní plánování.

V letech 1984 - 1998 pracovala Marcela Staňková jako zdravotní sestra, instrumentářka operačních oborů v rýmařovské nemocnici. V roce 1998 se stala zástupkyní ředitele Diakonie ČCE, střediska v Rýmařově, a uzavřela smlouvu mezi Diakonií a Všeobecnou zdravotní pojišťovnou. Od roku 2000 vykonává funkci ředitelky Diakonie ČCE, střediska v Rýmařově. Postupně se jí daří zvyšovat počet klientů této organizace. Do roku 2001 narostl ze 172 na 226 klientů, v letech 2001 - 2002 stoupl na 288 a v letech 2002 - 2003 dokonce na 325. V období let 2003 - 2005 se jí podařilo zrealizovat projekt Domova odpočinku ve stáří v Dolní Moravici.

Ve které komisi či oblasti jste pracovala?

Pracovala jsem v bytové komisi, v komisi sociálních věcí a zdravotnictví a v komisi právní ochrany dětí. Jsem rovněž členkou Školské rady Gymnázia Rýmařov.

Co konkrétně ze svých plánů se vám podařilo uskutečnit a co již do konce volebního období nestihnete?

Podařilo se vybudovat Domov odpočinku ve stáří v Dolní Moravici, rozšířit služby pro seniory rýmařovského regionu ve formě respitní péče a denního stacionáře a zároveň doufám, že ještě stihneme zrealizovat projekt nebo alespoň větší část projektu domu s pečovatelskou službou.

Kde vidíte problémy či rezervy?

Zcela určitě v aktivitách souvisejících s cestovním ruchem.

Co byste ve městě zlepšila hned a co v budoucnu?

Odpovím stejně jako na předchozí otázku - aktivity spojené s cestovním ruchem.

Komu byste poděkovala za spolupráci v tomto volebním období?

Všem, kdo dělají něco pro blaho města a není na ně zrovna příliš vidět.

Chtěla byste kandidovat do zastupitelstva města i v příštím volebním období?

Pokud mi má strana dá opět důvěru, tak ano.

Máte nějakou zvláštní okolnost nebo připomínku, kterou byste ráda uvedla?

Chtěla bych, aby lidé, kteří oprav-

du něco chtějí ve městě změnit, tento svůj postoj prezentovali na zasedáních zastupitelstva.

Se kterou pohádkovou bytostí byste chtěla strávit den?

S ptákem Ohnivákem.

Jaké přání by vám měl splnit kouzelný dědeček?

Aby tolerance zvítězila nad záští a pomluvami a aby lidé spolu jednali jako dobří přátelé.

Kdybyste dostala šanci setkat se s významnou nebo zajímavou osobností (i nežijící), kdo by to byl?

S poslancem JUDr. Ing. Jiřím Karasem. Upoutal mě svým životním příběhem, který vypráví ve své knize Báječný život pod psa, a svými zásadami, které nemění podle toho, jak se mění poli-

tický režim.

Koho nebo co byste si vzala s sebou na pustý ostrov?

Robinsona Crusoea, ten již má zkušenosti.

Vaše oblíbené jídlo, spisovatel, film, hudební skladba nebo zpěvák a proč?

Nejoblíbenějším jídlem je čabajka, ze spisovatelů mám ráda Agathu Christie, z filmů bych vzpomenu na Zapomenuté světlo a z hudební tvorby se mi líbí Čtvero ročních období od Antonia Vivaldiho, a to, jakým způsobem skladatel zachytil proměny roku.

Vaše životní motto?

Oči, které plakaly, vidí lépe.
(arabské přísloví)

Děkuji za rozhovor.

JiKo

Ing. Jaroslav Kala se narodil 26. května 1958 v Rýmařově. Po absolvování Středního odborného učiliště železničního v Šumperku pokračoval ve studiích na Střední průmyslové škole železniční. V roce 1985 úspěšně ukončil studium na fakultě strojní Vysokého učení technického v Brně. Po studiu nastoupil jako strojní inženýr na Podnikové ředitelství Severomoravských mlékáren Ostrava-Martinov. Zde pracoval čtyři roky v technickém rozvoji. V roce 1989 nastoupil do firmy RD Rýmařov, s. r. o., kde pracoval pět let. Od 1. dubna 2004 je ve funkci místostarosty města Rýmařova.

Jaroslav Kala je od roku 1992 členem ČSSD. Zastává funkci předsedy Místní organizace ČSSD Rýmařov, dále funkci místopředsedy Okresního výkonného výboru ČSSD Bruntál a Ústřední kontrolní komise, je členem Ústředního výkonného výboru ČSSD. Za tuto stranu také kandidoval do zastupitelstva města. Je ženatý a má dvě děti, dceru Zuzanu a syna Jakuba. Mezi jeho záliby patří rybaření, motorismus, cestování, cykloturistika a sport obecně.

Ve které komisi či oblasti pracujete nebo jste pracoval?

Pracuji v komisi pro výchovu a vzdělávání, v komisi životního prostředí a výstavby, v investiční komisi Rady kraje Krajského úřadu v Ostravě a v Euroregionu Praděd.

Co konkrétně ze svých plánů se

vám podařilo uskutečnit a co již do konce volebního období nestihnete?

Na začátku mého nástupu do funkce jste se mne ptal na priority. Tenkrát jsem vám některé vyjmenoval. Bylo to zřízení kvalitního signálu programu TV Prima, rekonstrukce komunikace

do Harrachova, opravy komunikací po napojení na kanalizaci, umělá ledová plocha, zachování středního školství ve městě v návaznosti na optimalizační procesy v MSK, bytová výstavba s dotací od státu, vybudování rekreačního areálu v zahradě Hedvy a Edrovického rybníka.

Do konce volebního období se nestihne kompletně zrealizovat rekreační areál v zahradě Hedvy, ale studie existuje a letos bychom mohli část projektu realizovat. Umělou ledovou plochu se snažím společně se starostou města letos zrealizovat, věnujeme tomuto problému maximální pozor-

nost, tak doufám, že tomu bude vynaložené úsilí odpovídat. V oblasti středního školství jsem rád, že na území města fungují tři střední školy, z toho jedna privátní. V oblasti kultury je třeba zpracovat ekonomickou analýzu kulturních zařízení ve městě, týká se to zejména Střediska volného času a kina, a následně se budeme rozhodovat, jak budeme postupovat dál. To bude úkol pro další zastupitelstvo. Doufám, že se úspěšně dokončí rekonstrukce silnice Rýmařov - Dlouhá Loučka, na kterou jsou z kraje uvolněny další finanční prostředky a pro rozvoj našeho regionu je velmi důležitá. Za rekonstrukci silnice z Velké Štáhle přes Jamartice do Rýmařova se musí na kraji dále bojovat. Do konce volebního období zůstává krátká doba, ale chtěl bych splnit jednu z důležitých priorit v našem volebním programu, a to zajistit dostateč-

nou zdravotní péči pro občany města, a dále obsadit průmyslovou zónu.

Kde vidíte problémy či rezervy?

V oblasti lidských zdrojů, plánování, koncepcí a následného využití.

Co byste ve městě zlepšil hned a co v budoucnu?

Hned lze zlepšit věci dennodenní potřeby, například ozelenit město, ale v budoucnu je potřeba pracovat na tom, aby se město rozvíjelo a nešlo cestou postupného úpadku. Dle výsledku ankety připravit projekt a rekonstrukci náměstí.

Komu byste poděkoval za spolupráci v tomto volebním období?

Všem, kteří pracovali pro rozvoj města, ale i těm, kdo pracovali na jakékoliv úrovni aktivně, a ne jen teoreticky hovořili nebo psali do novin. Nejsem přítel dopisování, raději si sednu ke stolu a problémy řeším.

Chtěl byste kandidovat do zastupitelstva města i v příštím volebním období?

Kandidovat do zastupitelstva v příštím volebním období budu, neboť si myslím, že pro naše město jsem něco udělal a udělat bych ještě chtěl, ale to nechť posoudí voliči ve volbách.

Máte nějakou zvláštní okolnost nebo připomínku, kterou byste rád uvedl?

Chtěl bych, aby zastupitelé diskutovali o problémech, ale vždy táhli za jeden provaz, ovšem z jedné strany.

Se kterou pohádkovou bytostí byste chtěl strávit den?

S dědečkem Hříbečkem.

Jaké přání by vám měl splnit kouzelný dědeček?

Věčné zdraví.

Kdybyste dostal šanci setkat se s významnou nebo zajímavou osobností (i nežijící), kdo by to byl?

Napoleon, J. Verne, W. Brandt, T. G. Masaryk.

Koho nebo co byste si vzal s sebou na pustý ostrov?

Na kratší dobu bych si vzal věci osobní potřeby a udice, na delší dobu rodinu a udělal bych si dobrou nerušenou společnou dovolenou.

Vaše oblíbené jídlo, spisovatel, film, hudební skladba nebo zpěvák a proč?

Bramborový salát a řízky (kapr, vepřové, kuřecí), Alois Jirásek, Karel Čapek, Bachův varhanní koncert, hudba z filmu Titanic. A proč? Prostě mi to sedí. Ze zpěváků se mi líbí Helena Vondráčková, Aneta Langerová, Marika Gombitová, Karel Gott.

Vaše životní motto?

Parafrazoval bych J. F. Kennedyho: Neptej se, co může udělat město pro tebe, ale co ty můžeš udělat pro město.

Děkují za rozhovor.

JiKo

Odbory MěÚ informují

Odbor živnostenský úřad

Informační povinnost prodejců, značení výrobků a cenové informace

Prodávajícím je uložena řada povinností, které se týkají informování spotřebitele.

Především (podle ust. § 9 zákona o ochraně spotřebitele) je povinen spotřebitele **řádně informovat** o vlastnostech prodáváných výrobků nebo charakteru poskytovaných služeb, o způsobu použití a údržby výrobků a o nebezpečí, které vyplývá z jeho nesprávného použití nebo údržby, jakož i o riziku souvisejícím s poskytnutou službou. Povinnost informovat je dána, aniž by ji musel spotřebitel požadovat. Informace by měla být poskytnuta ještě před uzavřením smlouvy.

Zákon dále ukládá prodávajícímu povinnost v případě potřeby - s ohledem na povahu výrobku, způsob a dobu jeho používání - zajistit, aby poskytnuté informace byly obsaženy v příloženém **písemném návodu** a aby byly srozumitelné.

Mimořádně důležitým požadavkem na prodávající je i povinnost (ust. § 12) jednoznačně **informovat spotřebitele o ceně** prodáváných výrobků nebo poskytovaných služeb.

Prodávající si musí k tomuto účelu vybrat jeden ze dvou možných způsobů:

- zřetelně označit výrobek cenou;
 - vhodně zpřístupnit informaci o ceně výrobků nebo služby (např. vývěsní tabulí).
- Cena musí být v okamžiku nabídky platná, vztahená k jednotkovému množství zboží a určeným podmínkám.

Může být prodávající zproštěn povinností poskytnout informace?

Zákon o ochraně spotřebitele výslovně stanoví, že povinností poskytování informací

o vlastnostech výrobku a charakteru služeb se nelze zprostit poukazem na neposkytnutí informace výrobcem nebo dodavatelem.

Prodávající není povinen informace poskytnout jen v případě obecně známých nebo zřejmých skutečností.

Jak mají být výrobky označeny?

Výše uvedený zákon uvádí:

- názvem výrobku a názvem výrobce (dodavatele, dovozce);
- údaji o hmotnosti, množství nebo velikosti, dalšími daty k jeho identifikaci či užívání;
- u textilních výrobků údaji o složení materiálu a u obuvi údaji o materiálech použitých v jejich hlavních částech;
- údajem o datu minimální trvanlivosti u potravinářských výrobků, příp. údajem o datu použitelnosti, podléhají-li rychlé zkáze;
- jsou-li při značení výrobků použity symboly, měl by prodávající v případě potřeby zpřístupnit spotřebiteli informaci o významu těchto symbolů;
- pokud jsou informace o zboží poskytovány slovně, musí být v českém jazyce;
- prodávající je povinen informovat zákazníka o ceně nabízených výrobků nebo poskytovaných služeb platných v okamžiku nabídky. Za tímto účelem je povinen zřetelně označit výrobky cenou nebo informaci o ceně jinak vhodně zpřístupnit.

Jaké jsou požadavky na informaci o ceně?

Zákon o ochraně spotřebitele uvádí výčet zvláštních způsobů klamání spotřebitele údajem o ceně. Informace o ceně nebo okolnost,

že informace je neúplná nebo chybí, nesmí zejména vzbuzovat zdání, že:

- cena je nižší, než jaká je ve skutečnosti (např. nepřehledné umístování cenovek tak, že není jasné, ke kterému výrobku která cenovka patří, uvádění maloobchodních cen bez DPH nebo cen výrobků bez uvedení ceny obalu);
- stanovení ceny závisí na okolnostech, na nichž ve skutečnosti nezávisí (např. uvedení velkoobchodní ceny, ceny doporučené výrobcem, ceny v jiné měně, ceny v závislosti na jiné než běžné jednotce, aniž by to bylo zřetelně uvedeno);
- v ceně jsou zahrnuty dodávky výrobků, výkonů, prací nebo služeb placené ve skutečnosti zvlášť;
- cena byla nebo bude snížena, zvýšena nebo nezměněna, ač tomu tak není (inzerování přechodného snížení cen, výprodejových slev, zaváděcích cen, aniž by k cenové změně skutečně došlo, prodej zboží pod heslem „u nás nezdraženo“, ač byla cena změněna, nebo pod heslem „likvidace“, ač jde o stálou nabídku).

Může prodávající účtovat cenu vyšší, než uvádí v nabídce?

Zákon o cenách stanoví, aby prodávající informoval o ceně platné v okamžiku nabídky. Z toho vyplývá, že poskytovatel služby nemůže poté účtovat jinou cenu, než jaká byla uvedena v této informaci. Žádejte prodej zboží za cenu uvedenou na cenovce!

*Za živnostenský odbor MěÚ Rýmařov
Jana Požárová*

Zdravotnictví

Chirurg Petr Ziman je nominován za záchranu života na vyznamenání

Lékař Petr Ziman z bruntálského pracoviště Nemocnice, s. r. o., Rýmařov byl navržen na vyznamenání Zlatý záchranářský kříž za rok 2005. Ocenění dostávají profesionálové i laici, kteří s mimořádnou obětavostí zachránili

lidské životy. Chirurg Petr Ziman minulý rok v srpnu excellentním zákrokem zachránil šestadvacetiletého Tadeusze Kristena z Orlové, kterému na Mistrovství Evropy ve westernových disciplínách v Rýmařově vrhač nožů probodl srdeční komoru.

„Jsem mile překvapený. Je to pro mě velká pocta. Je to krásný pocit. Jen mě mrzí, že kdybych náhodou ocenění dostal, tak bude jen pro mě. Na záchraně mladíkova života se totiž podílel celý tým,“ vysvětluje skromně chirurg Petr Ziman. Říká, že v případě udělení vyznamenání ho bude považovat za poctu celé chirurgické obci. „Nepamatuji si, že by chirurg dostal podobné ocenění,“ uvádí MUDr. Petr Ziman s tím, že šlo o výjimečnou akci za výjimečných okolností. „Bez souhry všech lidí

v danou chvíli by se nedalo udělat nic,“ dodává lékař.

Srdce Tadeusze Kristena nebylo, když ho přivezli do bruntálské nemocnice. Lékař Petr Ziman ještě na vozíku, kterým ho vezli ze sanitky na operační sál, šestadvacetiletému muži otevřel hrudník, našel a jedním prstem ucpal krvácející ránu v srdci a dalšími pak srdce masíroval, až začalo znovu bít. Potom mladíka operoval.

Právě Tadeusz Kristen, který je bářským záchranářem, navrhl chirurga Zimana na ocenění. „Neznám v Česku člověka, který by si toto vyznamenání zasloužil víc,“ řekl o muži, který mu zachránil život, Tadeusz Kristen. Už brzy by se měl vrátit do práce. „Cítím se fit. Sportuji,“ přiznal mladík s tím, že obden uplave i sto bazénů.

„Zároveň pana doktora Zimana

byl mimořádný. Ocenění si každopádně zaslouží,“ reagoval ředitel Nemocnice, s. r. o., Rýmařov Marian Olejník. Řekl, že se dosud neměl možnost setkat s někým, kdo by podobné vyznamenání dostal.

„Byl to neuvěřitelný čin, pan chirurg má velkou šanci, že vyznamenání obdrží,“ uvedla Jana Bradáčová, iniciátorka projektu Zlatý záchranářský kříž.

Nominace na ocenění přijímá celostátní záchranářský časopis Rescue report do konce ledna, letos již posedmé. V polovině února pak komise, kterou tvoří zástupci nejruznějších záchranářských složek, vybere a zveřejní vítěze několika kategorií, jako je například záchranářský čin laika, profesionálů jednotlivců či profesionálních týmů.

Simona Součková,
tisková mluvčí

Porodníci opět pořádali přednášku pro nastávající rodiče

Přednášku pro nastávající rodiče i jejich příbuzné připravilo porodnicko-gynekologické a novorozenecké oddělení bruntálské nemocnice. Seminář, na němž přednášeli lékaři-porodníci, porodní asistentky i dětské sestry, se uskutečnil 19. ledna 2006 ve 14 hodin ve velké zasedací místnosti ve druhém patře bruntálské polikliniky.

Lékař-porodník vystoupil s příspěvkem o těhotenství a porodu. Dětská sestra nastávajícím rodičům poradila, jak pečovat o novorozence. Přidala také informace o kojení. O předporodní přípravě zase přednášela zkušená porodní asistentka. Na programu nechyběly ani videozáznamy průběhu těhotenství a porodu. Ti, kdo přišli, měli možnost se dozvědět užitečné in-

formace, získat cenné rady a nasbírat řadu zkušeností. Podobné přednášky pořádá oddělení pravidelně a setkávají se s velkým ohlasem.

Kromě maminek a tatínek, kteří očekávají příchod svého potomka, mohli přednášku navštívit také nastávající babičky a dědečkové či další rodinní příslušníci.

Simona Součková, tisková mluvčí

Školství

ZÁPIS

děti do 1. ročníku

Základní školy, Rýmařov, Školní náměstí 1,
příspěvkové organizace,

se uskuteční

v pátek 10. února 2006 od 13 do 17 hodin

v budově školy

na Školním náměstí v Rýmařově.

Je možno se informovat i telefonicky na čísle 554 212 377 a dohodnout individuální termín návštěvy školy. Rodiče žáků s výukovými obtížemi mohou této doby využít také ke konzultacím s pedagogickými pracovníky školy.

Základní škola, Rýmařov, Školní náměstí 1,
příspěvková organizace

Školní náměstí 1, 795 01 Rýmařov

Telefon: 554 212 377, e-mail: zvlaskola.rymarov@iol.cz

Změna názvu školy

Nový školský zákon, který platí již od ledna loňského roku, přinesl do školství řadu změn. Jednou z nich je i změna v pojmenování jednotlivých druhů a typů škol.

V Rýmařově působí již téměř šedesát let zvláštní škola, v níž jsou vyučováni žáci se speciálními vzdělávacími potřebami, tedy ti, kteří se z mnoha různých individuálních důvodů nemohou s úspěchem vzdělávat ve škole základní. V obou typech škol, základní i zvláštní, však žáci plní povinnou devítiletou školní docházku a jejím absolvováním získávají základní vzdělání. Aby byl sjednocen systém základního školství a bylo odstraněno částí veřejnosti mnohdy negativní vnímání názvu zvláštní škola, zrušil nový školský zákon toto pojmenování. Nejedná se tedy

o zrušení zvláštních škol, jak se mnozí původně domnívali, pouze o změnu názvu.

Zvláštní škola tak rozhodnutím svého zřizovatele, kterým je Moravskoslezský kraj, získala od 1. ledna letošního roku nový název - Základní škola, Rýmařov, Školní náměstí 1, příspěvková organizace. Pod tímto názvem škola dále pracuje jako škola samostatně zřízená pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami - zdravotním postižením. Žáci jsou zde vyučováni podle vzdělávacího programu, který je způsoben jejich potřebám a možnostem, neboť děti se speciálními vzdělávacími potřebami mávnutím proutku nezmizí a je třeba jim i nadále při vzdělávání věnovat patřičnou pozornost.

Mgr. Hana Měráková,
ředitelka školy

Den otevřených dveří na Střední škole Rýmařov

Ve středu 7. prosince 2005 a následně ve středu 11. ledna 2006 se na Střední škole Rýmařov konal Den otevřených dveří.

Pro školní rok 2006/2007 Střední škola Rýmařov, příspěvková organizace, která svůj statut střední školy a s ním i nový název získala od 1. ledna 2006, nabízí dvě novinky: rozšíření učebních oborů o obor Hutník a nově otevřený maturitní obor Hotelnictví a turismus.

První prosincový kontakt byl určen převážně pro žáky a výchovné poradce základních škol. Jeho úkolem bylo seznámit zájemce s nabídkou studijních a učebních oborů, které škola nabízí od září 2006.

Příchozí žáci se přišli informovat a osobně si prohlédnout prostory, kde stráví tři až čtyři roky denní výuky, a to s možností výběru následujících oborů:

a) studijních oborů ukončených maturitní zkouškou:

→ Hotelnictví a turismus;
b) učebních oborů ukončených získáním výučního listu:

→ Opravář zemědělských strojů;
→ Kuchař-číšník pro pohostinství;

→ Hutník.

Školu, odloučená pracoviště dílen a školní jídelnu si prohlédlo zhruba 200 žáků 9. tříd základních škol.

Druhá možnost k prohlédnutí školních prostor byla 11. ledna 2006 od 9 do 17 hodin, kdy přicházeli do školy vážní zájemci o učební či studijní obory v mnoha případech s rodiči, aby se podrobněji seznámili s náplní a podmínkami studia, ubytování a stravování. Jejich dotazy už byly čistě praktického rázu. Budoucí kuchaři a číšníci se mohli informovat o průběhu praxí, které se konají převážně na pracovištích restauračních a hotelových zařízení, jako je Sport-hotel Kurzovní, hotely Neptun, Kamzík, Praděd, Excelent, restaurace U Dvou císařů, Šternberský dvůr, R-klub, penzion Relaxa, chata Ztracenka, KD Břidličná, ale také místní školní jídelna a jiná zařízení. Rodiče a budoucí studenti oboru Hotelnictví a turismus si prohlédli učebny pro teoretickou

výuku. Všichni návštěvníci byli mile překvapeni, když jim naši studenti pod dohledem odborných učitelů předvedli flambování palačinek a k tomu připravili slavnostní tabule a malé občerstvení.

Zájemci o obory Opravář zemědělských strojů a Hutník měli možnost vidět vybavení školních dílen a také si prohlédnout výrobky našich žáků. Uchazečům o obor Hutník byla 18. ledna 2006 umožněna prohlídka provozu společnosti AI Invest Břidličná, a. s., kde bude ve 2. a 3. ročníku probíhat odborný výcvik.

Tímto bychom chtěli poděkovat všem návštěvníkům Střední školy Rýmařov a hlavně všem studentům za projevený zájem o nabízené studijní či učební obory a také popřát všem žákům 9. tříd, aby jejich volba byla správná a aby byli přijati na obor, pro který mají předpoklady.

Stručný přehled historie školy

a mimoškolních aktivit pořádaných pro žáky

Z městské kroniky se dozvídáme, že vyučování na zdejší škole bylo zahájeno v roce 1906. Škola se postupně transformovala a od roku 1990 jsme začali vyučovat učební obory, se kterými mají žáci širší možnosti uplatnění na trhu práce. V tomto duchu pokračujeme i dnes. Pro všechny obory má škola dobré materiální vybavení i kvalifiko-

vané pedagogické pracovníky. Vlastní tři budovy, mimo jiné i domov mládeže s jídelnou.

Ve všech oborech se vyučuje **německý a anglický jazyk**, do výuky bude přiřazen třetí cizí jazyk dle zájmu žáků.

Zájemcům umožníme v rámci nepovinného předmětu získat řidičský průkaz skupiny B.

Mimoškolní aktivity pro žáky:

A) SPORTOVNÍ

v zimním období lyžování, bruslení, plavání;
v letním období cyklistika, plavání, kopaná.

B) POČÍTACE

kroužek počítačů - využití internetu apod.

C) ZÁKLADY SPOLEČENSKÝCH VĚD

na téma komunikace a řešení

krizových životních situací.

D) KULTURNÍ

kroužek literárně-dramatický a výtvarný.

E) PROJEKTY

komunikace mezi žáky, rodiči a pedagogy;
mezinárodní výměnné pobyty a jiné akce mezi Rýmařovem a partnerskými městy.

Adresa:

Střední škola Rýmařov, Julia Sedláka 16, 795 01 Rýmařov

Tel/fax: 554 212 541, e-mail: sou.rymarov@tiscali.cz

Webové stránky: <http://www.sou.rymarov.indos.cz>

Vedení Střední školy Rýmařov

Fota: archiv Střední školy Rýmařov

Nemusí být jen vánoční

Na Střední škole Rýmařov proběhla 19. prosince loňského roku soutěž žáků I. ročníku oborů Kuchař-číšník pro pohostinství a Kuchařské práce na téma „Vánoční bábovka“.

Žáci si bábovku připravovali z vlastních surovin. Jejich výrobky posuzovala porota složená z pedagogických pracovníků odborného výcvi-

ku. A že bylo co posuzovat! Děvčata a chlapci si dali opravdu velmi záležet. K posouzení byly bábovky ořechové, čokoládové, s kandovaným ovocem, s kokosem, rumové, piškotové, olejové a jiné.

Po velmi těžkém rozhodování vyhlásila odborná porota vítěze. Stal se jím Tomáš Icha. On

i další žáci, kteří se zúčastnili bábovkové soutěže, obdrželi diplomy a upomínkové předměty. Přinášíme vám vítězný recept a podotýkáme, že bábovka nemusí být jen vánoční, ale například velikonoční nebo připravená tehdy, když dostanete chuť na něco dobrého. Přejeme dobrou chuť!

Tvarohová bábovka s čokoládovou polevou

4 vejce, 4/5 kostky rostlinného tuku (200 g), 1 kostka měkkého tvarohu (250 g), 1 + 1/3 hrnku moučkového cukru, 2 hrnky polohrubé mouky, 1 vanilkový cukr, 6 lžic mléka, nastrouhaná kůra z 1 citrónu, 1 prášek do pečiva.

Tuk ušleháme s moučkovým cukrem a žloutky. Přidáme tvaroh a opět ušleháme. Do hmoty vmícháme vanilkový cu-

kr, citrónovou kůru, mléko, mouku s práškem do pečiva a nakonec vmícháme tuhý sníh z bílků. Těsto vlijeme do vymazané a hrubou moukou vysypané bábovkové formy a upečeme. Upečenou bábovku potřeme čokoládovou polevou.

Poleva: V mikrovlnné troubě roztavíme 4 čokolády = ledové kaštaný a tímto bábovku potřeme.

Jana Egidová

Prostor pro podnikatele

Na Bruntálsku chybí stovky kvalifikovaných dělníků

Zaměstnavatelé na Bruntálsku, které je nyní s 15,9procentní mírou nezaměstnanosti pátým nejproblémovějším regionem v ČR, nemohou sehnat kvalifikované zaměstnance. Chybí desítky lékařů a stovky dělníků ve strojírenských profesích. Do pěti let budou firmy na Bruntálsku potřebovat přes tisíc lidí zdatných ve výrobě a zpracování kovů. Vyplývá to z právě probíhajícího průzkumu pracovního trhu, který uskutečňuje Úřad práce v Bruntále.

„Už teď víme, že v horizontu roku 2010 budou zaměstnavatelé poptávat asi 400 lidí pro obsazení volných míst ve strojírenských oborech. K tomu musíme ještě připočítat požadavek na dalších asi 700 zaměstnanců pro budoucí firmy v krnovské průmyslové zóně,“ konstatoval ve čtvrtek 19. ledna na tiskové konferenci ředitel bruntálského pracovního úřadu Milan Horna. Jendou z hlavních příčin zřetelné disproporce je nevyhovující zaměření školství v oblasti Bruntálu a Krnova. Ve zdejších firmách pracují vyučení odborníci, kteří jsou už těsně před důchodem nebo dokonce v důchodovém věku. Noví absolventi kovooborů (soustružníci, frézaři, horizontkáři, nástrojáři apod.) prakticky neexistují nebo odcházejí mimo tento region.

„Historicky bylo Bruntálsko, Albrechticko, Osoblažsko či Krnovsko spíše zaměřeno na zemědělství. Agroturistika či ekochovy nemohou absorbovat počty lidí, kteří odešli z likvidovaných družstev. Ne každý začal v oboru sám podnikat,“ komentoval situaci senátor a místopředseda Stálé komise Senátu pro rozvoj venkova Jiří Žák. S ředitelem pracovního úřadu se shoduje v tom, že školství se v posledních letech soustředilo na humanitní obory a rekvalifikace nezaměstnaných na složité kovoobory nesplňují představy zaměstnavatelů.

„V součtu se skutečností, že chybí rychlostní komunikace do naší oblasti, jsou tu nízké mzdy a nerovnoměrné rozložení průmyslu, vzniká složitá situace, kterou nemůže ex post řešit úřad práce,“ doplnil ředitel Horna.

Řešením je užší spolupráce s potenciálními zaměstnavateli, informování veřejnosti o jejich potřebách a „přesměrování“ studentů do oborů, v nichž mají šanci najít na Bruntálsku, Rýmařovsku a Krnovsku práci. Prvním krokem k nastartování změn bude už pondělní (23. 1. 2006) seminář na téma **Vzdělávání a rekvalifikace ve vztahu k potřebám na trhu práce v regionu**, který pod záštitou senátora Žáka organizují Úřad práce Bruntál

a Okresní hospodářská komora Bruntál ve spolupráci se senátní kanceláří.

„Jde o první tak rozsáhlou akci tohoto typu v Bruntále. Předpokládám, že se nám podaří vzbudit zájem veřejnosti o toto téma a tím napomůžeme k lepšímu směřování jak nezaměstnaných, tak studentů při rozhodování v dalším životě. Nezaměstnanost je otázka především systémová, ale i tento dílčí krok může pomoci při vzájemné komunikaci a tím ke zlepšení stavu,“ vysvětlil senátor.

Účast zatím přislíbili velcí zaměstnavatelé, jako je například společnost Osram, ale také zástupci kraje, ministerstva školství a škol všech stupňů.

Bruntálský pracovní úřad už také připravuje speciální regionální program, v jehož rámci by chtěl získat finance na motivaci nezaměstnaných k rekvalifikaci. Ti, kteří se rekvalifikovali a nastoupí k zapracování ve firmách, a jejich instruktory (zkušenější kolega, mistr či vedoucí) v dané firmě by pak po omezenou dobu dostávali od úřadu kompenzaci k platu. Nový zaměstnanec i jeho „průvodce“ novou prací by tak nepřicházeli o peníze ani v době, kdy kvůli zaškolování nemohou pracovat na plný výkon.

Eva Kijonková

Výzva pro podnikatele

Tourism-Expo v Olomouci

Ve dnech 3. - 5. února 2006 se uskuteční v Olomouci další ročník výstavy Tourism-Expo 2006, na kterém se bude podílet i město Rýmařov prostřednictvím Studentského informačního centra (SIC) SSOŠ Prima, s. r. o., Rýmařov, Národní 5. Všechny organizace, rekreační zařízení, ubytovací služby a obchody, které mají zájem o prezentaci, se mohou přihlásit na uvedené adrese nebo telefonicky na č. 554 211 525, kde dostanou další informace.

Hana Čoupková, SIC a CEKA Rýmařov

Jak se žije v Rýmařově ...

cizincům

V nové rubrice *Jak se žije v Rýmařově...* připravujeme pro čtenáře našeho čtrnáctideníku seriál sond, jimiž chceme pravidelně nahlížet do života různých věkových, národnostních, profesních či zájmových skupin žijících v našem městě. Seriál si neklade za cíl zprostředkovávat oficiální stanoviska organizací či institucí, ani intimní podrobnosti a klepy náležející do bulvárních plátků, ale spíše názory, postoje a zkušenosti lidí v našem bezprostředním okolí.

Sondou do života místních cizinců, to jest lidí, kteří se do Rýmařova přistěhovali ze zahraničí, začínáme svůj seriál proto, že právě oni mohou na naše město nahlížet s největším odstupem. Bez zajímavosti rovněž nejsou pohnutky, které je vedly k tomu, že se rozhodli opustit svůj domov, svou zemi a zabydlet se právě v Rýmařově.

Na úvod se sluší uvést několik statistických čísel, která nastíní situaci cizinců v České republice. Podle údajů Českého statistického úřadu žilo ke konci roku 2004 (aktuálnější informace dosud nejsou zpracovány) na území ČR více než čtvrt milionu cizinců, z toho bezmála 100 tisíc s trvalým pobytem a přes 150 tisíc s některým typem přechodného pobytu nad 90 dnů. Trvale či dlouhodobě usazení cizinci (tj. s délkou pobytu nad 1 rok) tvořili přibližně 1,8 % obyvatelstva ČR. Ve srovnání se zeměmi Evropské unie je to spíše nízké číslo - ve Švýcarsku k témuž datu tvořili cizinci přibližně 20 % obyvatelstva, v Rakousku 9,5 %, v Německu téměř 9 %.

Počet cizinců trvale usídlených u nás má od počátku 90. let vzrůstající tendenci, mezi lety 1994 až 1999 se zdvojnásobil. Mírný pokles úřad zaznamenal v letech 2000 - 2001, kdy vstoupil v platnost přísnější zákon o podmínkách pobytu cizinců v ČR. Některá ustanovení tohoto zákona byla zmírněna až novelou platnou od 1. července 2001, která měla za následek opětovný mírný nárůst počtu usazených cizinců.

Největší počet cizinců pochází z Ukrajiny (ke konci roku 2004 jich bylo evidováno přes 78 tisíc), za nimi následují Slováci, Vietnamci, Poláci a Rusové. Nezanedbatelný počet cizinců při-

chází rovněž z Německa, Bulharska, Moldavska, Spojených států, Srbska a Černé Hory, Číny, Běloruska, Rumunska, Kazachstánu a Rakouska.

Většinu přistěhovaných cizinců tvoří muži (2/3), lidé mladí a ve středním věku, poměr mužů a žen a věkových kategorií se ovšem liší podle národností. Například Slováci, Poláci a Ukrajinci, kteří se do ČR přistěhovali v roce 2004, byli ve velké míře muži, zatímco Vietnamci se stěhují do ČR častěji s celými rodinami. Zajímavé jsou také důvody příchodu cizinců na naše území. Například Poláci a Slováci přicházejí do ČR nejčastěji proto, aby hledali zaměstnání, zatímco Vietnamci hledají příležitost k podnikání.

Rozmístění cizinců v rámci republiky se řídí pracovními příležitostmi. Nejvíce cizinců se usadilo v Praze a Středočeském kraji (přes 40 %), nejméně v Pardubickém. Moravskoslezský kraj patří ve srovnání s ostatními kraji k těm relativně více vyhledávaným (7 %). V bruntálském okrese bylo

Hanoi

Foto: Juraj Gažovčiak

do konce roku 2004 evidováno 575 cizinců s trvalým pobytem a 107 s přechodným pobytem nad 90 dnů. Toto číslo představuje pouhých 4 % v rámci Moravskoslezského kraje, nejvíce cizinců (2/3), především Poláků, pobývá v Ostravě a na Karvinsku. Podle nejnovějších údajů bruntálského oddělení cizinecké policie žije v okrese Bruntál v současnosti přibližně 500 cizinců s trvalým pobytem, z toho cca 45 na Rýmařovsku. Nejvíce jsou u nás zastoupeni příslušníci sousedních národů, Slováci a Poláci.

Na přítomnost cizinců v České republice či přímo v našem městě jsme si za posledních patnáct let už víceméně zvykli. První xeno-

bovní nálady se postupně uklidňují a přítomnost anglických lektorů, slovenských lékařů a vietnamských obchodníků se stala běžnou a respektovanou realitou. Jak ale vypadá naše země viděna jejich očima, jak se jim u nás žije?

MUDr. Ladislav Morvay (36) pochází ze slovenských Košic. Do Rýmařova se přistěhoval na konci roku 2002. Stejně jako většina slovenských přistěhovalců zamířil do České republiky za prací, za jeho odchodem z Košic však stály i rodinné důvody. Z těchto důvodů si ze všech nabídek zaměstnání v Česku nakonec vybral Rýmařov, třebaže podmínky byly jinde lepší - chtěl zůstat co nejbližší své rodině.

Na otázku, jaký na něj město a jeho okolí udělaly první dojem, odpovídá lapidárně: „*Kulturní šok.*“ Rýmařov ze srovnání s třisetitisícovou metropolí ani nemohl vyjít jinak. Těžké začátky v místě, kde nikoho neznal, naštěstí brzy pominuly, neboť si porozuměl se svými kolegy a s těmi mladšími

enta při službě v Bruntále, který se v momentě, kdy zaslechl jeho slovenštinu, odmítl nechat ošetřit. Jelikož slovenština zůstala jazykem pro Čechy srozumitelným, nedá se říci, že by narazil na jazykovou bariéru, i v případě onoho neurvalého pacienta šlo o obyčejnou xenofobii. Nicméně dnes už mluví doktor Morvay s Čechy raději česky, k čemuž zpočátku přistupoval pouze u dětských pacientů. I na redakční diktafon hovořil plynou česčinou, jen s občasnými slovenskými ekvivalenty. Podle jeho slov je to pro něj jednodušší, protože nemusí vysvětlovat odlišné slovenské výrazy. Slovenština jako rodná řeč mu přesto zůstala evidentně nejbližší, hovoří jí se svými slovenskými kolegy a nelíbí se mu, když si někdo na Slovácku vynucuje češtinu, jak se s tím z počátku několikrát setkal. Na Slovensku, alespoň v místech, která zná, podle jeho slov panuje větší tolerance k jazykové různorodosti národnostních menšin. Dokládá to na příkladu českého lékaře, který ani po čtyřiceti letech života na Slovensku nepřestal mluvit česky, aniž by se kdy setkal se zápornou odezvou.

Se silným vztahem k jazyku souvisí i jeho trvalý pocit, že doma je na Slovensku. Domov není podle doktora Morvaye tam, kde člověk zrovna žije, ale tam, kde je jeho rodina. Třebaže návrat do Košic zrovna teď neplánuje, s domovem a zvláště s dětmi zůstává v blízkém kontaktu. V Rýmařově se pohybuje především v okruhu svých kolegů z práce a na otázku, zda zná bližší některé další zdejší cizince, odpovídá, že nikoliv.

A jak se mu žije Rýmařově? „*Nevím, zda to souvisí s tím, že jsem ze Slovenska nebo že jsem lékař, ale lidé mi tady dost vycházejí vstříc.*“

Usměvavá Vietnamka Phúóng Phung Thi Lan (34) pochází z Hanoje. Jako velká většina krajanů přišla do České republiky coby obchodnice s textilem a sportovním zbožím. Nejprve se usadila v Brně, po čtyřech letech však získala možnost přesídlit do Rýmařova, kde žije od roku 2001. Nelehký život stánkového prodejce v hektickém krajském městě ráda vyměnila za poklidné horské městečko a práci v kamenném ob-

chodě. V Rýmařově nemusí čelit tak velké konkurenci, co však oceňuje nejvíce, je zdejší klid. Zatímco v Brně byla dvakrát okradena, přišla o auto i všechno zboží, a několik jejích krajanů dokonce přišlo o život, v Rýmařově se cítí bezpečně. Ve srovnání s prašnou jihomoravskou metropolí se jí navíc Rýmařov jeví mnohem čistší a díky svému okolí malebnější. Rodilé Vietnamce dokonce nevdá ani každoroční sněhové spousty, které občas i nám, kteří jsme na ně zvyklí odjakživa, doslova přerůstají přes hlavu.

Lidé jsou podle paní Lan naopak všude stejní. Ve velkoměstě, kde se příliš neznají, i na maloměstě, kde zná každý každého, jsou lidé přívětiví i ti, kteří se na Vietnamce dívají skrz prsty v domnění, že jim berou práci. S tím, ale i s odlišnou mentalitou Vietnamců, kteří jak sama dosvědčuje, věnují práci veškerý čas, souvisí i fakt, že vietnamské komunity zůstávají poměrně uzavřené. Ačkoliv jsou v kontaktu s místními lidmi velmi komunikativní, přátelské styky udržují spíše mezi sebou. I češtinu ovládají jen tolik, aby se domluvili v běžných situacích. Zcela jinak je tomu u jejich dětí, které zde chodí do školy a kamarádí se s místními dětmi. Dcera paní Lan se sice narodila ve Vietnamu, ale česky umí výborně a mamince s češtinou pomáhá. Doma se mluví vietnamsky.

Na otázku, po čem z Vietnamu se paní Lan nejvíce stýská, odpovídá, že po rodině. Cítí se v Česku dobře, říká, že život je tu ve všech ohledech lepší, ale rodiče jí moc chybí. Každý týden si s nimi telefonuje a ráda by za nimi alespoň jednou za rok jela na dovolenou, ale cesta je nákladná. Ještě složitější by byla návštěva rodičů zde, nejenže jsou již starší a cesta je náročná, ale měli by hlavně problémy s vyřizováním

dokladů.

Stejně jako doktor Morvay i paní Lan se cítí doma ve svém rodišti. V Česku by ráda žila ještě mnoho let, nicméně až bude starší a její dcera samostatná, pak by se možná chtěla do Vietnamu vrátit.

A jak se podle ní žije cizincům v Rýmařově? „*Tady je to super, je tu klid. V Brně je to horší, ale tady nemám problémy. Potřebuju jen klidný život. Tady jsem spokojená.*“

Úředník Alberto (36) pochází z Valencie. Procestoval Evropu a do České republiky, tehdy ještě Československa, poprvé přijel v 1. polovině 90. let na dovolenou. Během ní se seznámil se svou budoucí ženou a právě ta se nakonec stala hlavním důvodem, proč se rozhodl v Česku zůstat. Ani jeho cesta do Rýmařova nebyla úplně přímá. Žil určitou dobu v Olomouci, Brně a Českém Těšíně, chvíli pobýval i v Rýmařově, odkud jeho žena pochází, mezitím žil v zahraničí. Trvale se s rodinou usadil v Rýmařově teprve v roce 2004.

Československo pár let po převratu rodilého Španěla dost překvapilo. Jak říká, ještě ve škole je učili, že socialistické země jsou učiněný ráj na zemi, a on najednou viděl na vlastní oči, o kolik jsou chudší a zanedbanější než Západ. To se ovšem za poslední roky dost změnilo. Na samotném Rýmařově ho nejvíce překvapil nezvyklý klid. Stejně jako ostatní naši respondenti pochází Alberto z velkoměsta a zdejší ticho a prázdné ulice byly pro něj něčím neznámým. Malý šok mu způsobila i zima a sníh.

Také v kontaktu s lidmi zaznamenal jisté odlišnosti, jak říká, ti, s nimiž se seznámil prostřednictvím své ženy, byli sympatičtí, ale všeobecně jsou u nás podle jeho názoru lidé uzavřenější než ve Španělsku. Žádnou negativní zkušenost s předsudky a xenofobií však naštěstí neměl. Jen se prý

občas někdo zlobil, když mu nebylo rozumět. S češtinou měl samozřejmě ze začátku problémy. Trvalo mu tři měsíce, než se trochu dorozuměl, a do dneška se učí a snaží svou češtinu zlepšovat. Doma s manželkou hovoří oběma jazyky, i děti mluví stejně dobře česky jako španělsky.

Na otázku, po čem ze Španělska se Albertovi nejvíce stýská, odpovídá, že po rodině. Trochu mu chybí slunce. A pak samozřejmě kvalita služeb, výběr zboží v obchodech, ale taky kulturních akcí. Vadí mu například, že místní kino často nehraje, protože přijde málo lidí nebo mají nějakou poruchu, a přitom se v programu nabízejí dobré filmy.

Španělsko je mu stále více domovem než Česká republika, ale díky tomu, že zde založil rodinu a už umí dobře česky, začíná se cítit doma i tady. Jako člověku ze Západu se mu v Česku žije dobře, i když soudí, že lidé odjinud na tom mohou být jinak. Do Španělska ovšem stále jezdí, vzájemně se navštěvují s rodiči, a jak sám říká, někdy v budoucnu se do své rodné země nejspíš vrátí.

A jak se žije Albertovi v Rýmařově? „*Dobře. Líbí se mi, že je tady tolik přírody. Z oken vidím les, můžu jít kdykoliv na výlet, lyžovat. Myslím, že je škoda, že si Rýmařované neuvědomují, jak je tady hezky a jak je město zajímavé pro turismus.*“

Šťastnou náhodou se do sousedství Albertovy rodiny přistěhovala mladá česko-francouzská dvojice a vzájemně se spřátelili. Také Francouz Florent (33) nám poskytl pár svých zkušeností s životem v České republice.

Jeho cesta do Rýmařova vedla velkými oklikami. Po studiích v Paříži cestoval po světě, v Itálii se seznámil se svou budoucí ženou, Češkou, a za ní odešel v roce 2003 do Brna. Do Rýmařova zamířil před rokem a půl za nabídkou místa obchodního zástupce. Jak sám říká, měl dost stresujícího života ve znečištěných velkoměstech plných anonymních lidí. Ve srovnání s Paříží a Marseille, kde

žil dříve, ale i s Brnem (obzvlášť ho šokovali tamní bezohlední řidiči) se mu klidné horské maloměsto hned zalíbilo. Moc si zamiloval snít a dnes se učí lyžovat. Stejně jako Albertovi připadají Florentovi zdejší lidé dost uzavřené, považuje to ale za pozůstatek socialismu, kdy se lidé učili mít strach před tím, co je cizí. Špatnou zkušenost získal hlavně v Brně, když ještě neuměl moc česky a tamní prodavačky s ním neměly trpělivost a nechtěly se dorozumět. Čeština mu prý dělala velké potíže, trvalo mu rok, než byl schopen se domluvit. S manželkou nejdříve hovořili anglicky, dnes si ještě občas vypomůžou

Ilustrační foto

Foto: Juraj Gažovčiak

anglickým slovem, ale Florent se snaží mluvit co nejvíce česky.

Na otázku, co z Francie mu u nás nejvíce chybí, odpovídá, že snad jedině petanque. Chybí mu spíš to, co viděl v jiných zemích. Půl roku pracoval jako dobrovolník ve středoaamerické přírodní rezervaci a po té se mu trochu stýská. Jak říká, v džungli se cítil úplně nejlíp. Ačkoliv i příroda v okolí Rýmařova se mu líbí a pořád vyráží na toulky po okolí. Jednou ročně jezdí do Francie za rodinou, ale vrátit se tam neplánuje. Žít ve Francii má pro něj stejný význam jako žít v Česku.

Narozdíl od Alberta, který má mezi svými zdejšími přáteli jediného cizince, samotného Florenta, mladý Francouz a jeho žena udržují kontakty s více cizinci žijícími v České republice, a to díky setkáním příznivců sahadža jógy, k nimž oba patří.

A žije se podle Florenta cizincům v České republice dobře? „*Možná v Praze, kde jsou už lidi na cizince zvyklí. Na venkově ještě tolik zvyklí nejsou.*“

Všem dotázaným za odpovědi děkuje ZN

Valencie

Foto: Jaroslav Kresta

Škodovka zmizela

Litovelští policisté postoupili do Rýmařova případ, ke kterému mělo dojít mezi 22. a 26. prosincem u Ondřejova. Neznámý pachatel zde měl 27letému majiteli z Olomoucka odcizit zaparkovanou Škodu 120. Po vozidle bylo vyhlášeno pátrání.

Nezamykat lyžárny je hazard

V noci z 5. na 6. ledna odcizil neznámý zloděj z lyžárny u chaty v Malé Morávce tři páry sjezdových lyží. Jednalo se o carvingové lyže za dohromady asi 25 tisíc Kč. Je to další případ krádeže lyžařského vybavení, na něž policie neustále poukazuje s upozorněním, že je nutno úschovny lyží bezpečně zamykat.

Krádež a podvod - obehráli automat

V neděli 15. ledna byli zadrženi a obviněny dvě ženy ve věku 23 a 28 let a 31letý muž (dva posledně jmenovaní jsou manželé). Trojice se měla 3. ledna v nočních hodinách dopustit krádeže a podvodu v herně v Rýmařově,

když se vloupala do zásobníků bankovek výherního automatu a vytáhla z něj obsažené peníze. Celkově z automatu odcizili bezmála 48 tisíc Kč, jež stačili v krátké době utratit. V šetření je podezření, že mohli mít další dva spolupachatele. Vzhledem k dalším okolnostem případu byly na všechny tři obviněné podány návrhy na vzetí do vazby.

Týraná žena nedala souhlas ke stíhání

V šetření policie je nyní podezření, že 45letý muž z Rýmařova opakovaně a dlouhodobě týral svou družku. Muž žil se svou obětí v jejím bytě a odmítal se z něj vystěhovat. Žena neměla kam jít, a proto snášela jeho urážení, ponižování i fyzické napadání. Případy byly dosud řešeny jako přestupky, ale žena nikdy nepodala návrh na jejich projednání z obavy, že by se situace ještě zhoršila. Jednání násilníka vyvrcholilo 29. prosince, když v podnapilém stavu družku uhořel do obličejů a způsobil jí rozsáhlý hematom oka s otokem. Žena na zraněné oko přestala vidět a byla druhý den hospitalizo-

vána na očním oddělení, kde se dosud léčí. I přesto však neudělila souhlas s trestním stíháním svého druhu, a policie bude muset proto věc odložit.

Student spadl ze sedmi metrů

Stejně jako loni došlo na chatě v Karlově k vážnému úrazu během školního lyžařského soustředění. V úterý 17. ledna večer vešel přes přísný zákaz a bezpečnostní opatření 18letý student ze Brněnska na francouzský balkon chaty v Karlově. Policisté prověřují svědecky získané informace, že předtím se svými spolužáky požíval alkohol a pak se začal předvádět. Přešel zábradlí, postavil se na parapet a rukama se držel zábradlí. Chvilku takto stál, ale pak se přes zábradlí předklonil a z výšky téměř 7 metrů spadl na přístupovou cestu před chatou. Následkem pádu utrpěl velmi vážná zranění a byl v komatu letecky transportován do nemocnice. Policisté nyní prověřují všechny okolnosti případu. Zatím nebylo zjištěno cizí zavinění. V době naší uzávěrky byl

podle tiskové mluvčí Lucie Krašteničové studentův stav stabilizovaný a mladík byl udržován v umělém spánku.

Pokryvač zavravoral a spadl se střechy

Rýmařovští policisté na základě výsledků šetření odložili věc pracovního úrazu, ke kterému došlo 25. října loňského roku v Malé Morávce. Tři zaměstnanci zde prováděli pokrývačské práce na střeše penzionu a 60letý pokrývač z Opavy přitom spadl se střechy z výšky asi 4 metrů na lešení nad schodištěm objektu. Pak ještě přepadl na zábradlí u schodiště. Následkem pádu utrpěl zlomeninu stehenní kosti pravé nohy. Provedeným šetřením bylo zjištěno, že na úrazu neměla vinu jiná osoba. K úrazu došlo tak, že při přesunu po lávce pokrývač odepnul jističí lano, přesouval se z jedné strany vikýře na druhou, a než si stačil lano opět zapnout do poutacího pásu, zavravoral, podklouzla mu noha a následně spadl se střechy.

Zpracovala redakce na základě podkladů tisk. mluvčí PČR Bruntál

IV. ročník výtvarné soutěže „Policie očima dětí“

Okresní ředitelství Policie ČR v Bruntále ve spolupráci se Zdravotní pojišťovnou Ministerstva vnitra ČR vyhláší IV. ročník výtvarné soutěže zaměřené na aktuální problémy dětských úrazů a nehod, trestné činnosti páchané dětmi či na dětech a dětské bezpečnosti.

Propozice:

- soutěže se může zúčastnit každý jednotlivec či školní kolektiv z okresu Bruntál, a to v předškolním či školním věku (MŠ a ZŠ);
- výkresy budou hodnoceny ve třech kategoriích:
 1. mateřské školy, předškolní věk (3 - 6 let);
 2. I. stupeň základních škol;
 3. II. stupeň základních škol.

Pro všechny tři kategorie jsou letos určena témata (vyberte si libovolně):

1. „Dítě a trestný čin“ (trestná činnost dětí a na dětech);
2. „Moje bezpečnost“ (policie, bezpečí dětí venku i doma);

3. „Dětské úrazy a dopravní nehody“ (dětská zranění, nehody dětských cyklistů a chodců).

Soutěžní podmínky:

- každá práce musí na zadní straně obsahovat tyto údaje: jméno a příjmení autora, věk a označení soutěžní kategorie, pokud bude výtvarné práce zasílat škola, je nutné uvést název a sídlo školy, v případě jednotlivců adresu bydliště;
- přípustné jsou všechny výtvarné techniky a všechny formáty.

Práce neodpovídající některému z bodů propozic budou z hodnocení vyřazeny.

Práce osobně nebo poštou doručte na adresu:

Policie České republiky, Okresní ředitelství, Preventivně-informační skupina
ul. Partyzánská 9, 792 01 BRUNTÁL

nejpozději do 13. března 2006.

Porota rozhodne o vítězích v jednotlivých kategoriích do 24. března 2006 a samotní autoři budou za svou práci odměněni věcnými cenami, které jim osobně předají policisté a zástupci ZP MV. Vítězné a vybrané práce budou použity pro propagační a preventivní účely.

plk. JUDr. Milan Navrátil, v. r., ředitel OŘ PČR Bruntál

ZDRAVOTNÍ
POJIŠŤOVNA
MINISTERSTVA
VNITRA ČR

Zpravodajství města Břidličné

OZNÁMENÍ

Zastupitelstvo města na svém zasedání dne 30. 6. 2005 pod číslem usnesení 339/19/05 zrušilo směrnici pro prodej bytů v II. vlně prodeje bytů z majetku města Břidličné. Dne 15. 12. 2005 pod č. usnesení 391/18 schválilo nová „Pravidla pro

prodej bytů z majetku města Břidličné“. Tato pravidla nabyla účinnosti od 1. ledna 2006 a je možno dle nich podávat písemné žádosti o koupi bytu na MěÚ Břidličná v kanceláři č. 12 - podatelně. Nová „Pravidla pro prodej bytů z majetku

města Břidličné“ jsou vyvěšena na úřední desce MěÚ Břidličná. Podrobné informace o postupu při registraci žádostí a cenách bytů vám budou podány na MěÚ Břidličná v kanceláři tajemnice v I. poschodí (dveře č. 21).

Informace o lékárně

Chtěli bychom upozornit naše občany, že místní lékárna je již prodána novému majiteli. Tímto majitelem je RNDr. Zdeněk Spáčil, bydlící v Olomouci. V rozhovoru s místostarostou města Janem Bubelou vyjádřil upřímnou lítost nad tím, co se děje kolem naší lékárny.

Konstatoval, že se mu lékárna moc líbí, ale pořád nemůže najít kompetentní osobu, která by splňovala všechna kritéria k provozování nebo znovuootevření této lékárny. Hovořil o tom, že měl již tři zájemkyně o tuto činnost, ale vždy od toho nečekaně ustoupily, i přesto, že je zde práce magistra zajištěna i s bydlením. Svou nabídku zveřejnil v rámci Olomouckého i Moravskoslezského kraje, ale zatím bez kýženého efektu. Přiznal, že je v tomto oboru nedostatek pracovníků na celém území republiky, ale slíbil, že se nevzdá. Dokonce se rozhodl, že bude hledat i na Slovensku, kde je větší pravděpodobnost najít odborníky s požadovaným vzděláním a oprávněním k této práci.

Stále platí informace pro pacienty, kteří potřebují vyzvednout léky v lékárně a nemohou si pro ně ze zdravotních či jiných vážných důvodů zajet do Rýmařova nebo Bruntálu, aby tyto recepty donesli na MěÚ, kde se shromáždí, léky budou následně v Rýmařově vyzvednuty a pacienti si pro ně buď zajdou, nebo je pracovník MěÚ zaveze přímo nemocnému do bytu.

Doremi

Ve Společenském domě v Břidličné proběhlo již 3. kolo pěvecké soutěže nazvané Doremi. Po vyřazovacím kole se do hlavního finále probíjalo 7 žáků z 1. stupně a 8 soutěžících z 2. stupně. Výkony všech soutěžících měly velmi dobrou úroveň, byly vzácně vyrovnané, a tudíž měla porota velmi těžké rozhodování. Zazněly známé i méně známé písničky. Z těch známých jmenujme Sladké mámení, Stánky nebo populární Tabáček. Velmi pěkné bylo i vystoupení dvou tanečních skupin Megaheads a Beat System.

Kdo vlastně vyhrál? Podle našeho názoru všichni, kteří se zúčastnili, protože překonali velkou trému. Většina poprvé zpívala před zaplněným sálem, a přesto předvedli kvalitní výkony. Přesto porota musela rozhodnout o nejlepších. V kategorii žáků 1. stupně se na 3. místě umístil R. Němec, na 2. místě skončil O. Barcuch a 1. místo patří M. Kováři s písní Severní vítr. Druhý stupeň byl naopak v režii děvčat. Jako třetí skončila L. Krčilová, druhá byla folkově naladěná P. Strapková a vítězství si odnesla písničkou od skupiny Damiens M. Čonková.

Všichni se už těšíme na další ročník a na nové tváře této, alespoň v našem měřítku, čím dál populárnější soutěže.

Daniel Mach

Sportovní úspěchy ZŠ Břidličná

Dne 12. ledna uspořádala ZŠ Břidličná z pověření AŠSK okrskové kolo ve florbalu. Turnaje se zúčastnilo šest škol z okresu, další školy hrály v okrskovém kole v Krnově. Z každého okrsku postoupily první tři školy do okresního kola.

Tady jsou výsledky okrskového kola:

1. ZŠ Rýmařov	4. Gymnázium Rýmařov
2. ZŠ Břidličná	5. ZŠ Okružní Bruntál
3. ZŠ Cihelní Bruntál	6. ZŠ Andělská Hora

Okrsní kolo proběhlo 18. ledna v Horním Benešově. Turnaje se zúčastnilo opět šest škol, tentokrát těch nejlepších z okresu. Naším klukům se podařilo vrátit Rýmařovu porážku z okrsku a porazit je 2:1. Na turnaji jsme nakonec porazili i všechny ostatní školy a ve finále zvítězili nad největším rivalem Gymnáziem Krnov 3:0 a stali se tak okresními přeborníky. 2. března nás čeká krajské finále v Kopřivnici. Naši školu reprezentovali: T. Trunda, L. Kocourek, P. Kučera, P. Novysedlák, P. Motúz, P. Kršek, R. Němec, J. Bubela, P. Gregovský, T. Forcek, J. Ondra, L. Ondra.

Nejlepší basketbalisté z naší školy utvořili družstvo a zapojili se do Městské ligy v basketbalu v Rýmařově. V prvním kole sice utrpěli porážku od družstva Turistů 61:21, ale už se těší na další soupeře.

Miroslav Glacner

Brankář Tomáš Trunda, který měl velkou zásluhu na úspěchu

Část družstva naší školy na střídačce

Nejlepší skokani do výšky, kteří posbírali většinu medailí na Vánoční laťce v Rýmařově. Zleva: R. Němec (3.), T. Forcek (2.), P. Machát (1.), M. Lamačová (1.), P. Kučera (2.), T. Adametz (2.), M. Juráš (2.), J. Doležalová (3.). Na fotografii chybí K. Jančíková, která svou kategorií vyhrála, a Petr Adamus, který byl třetí. Fota: archiv ZŠ Břidličná

Tříkrálová poutní mše

V neděli 8. ledna v 11 hodin jsme slavili v Břidličné poutní mši svatou. Protože je kostel zasvěcen sv. Třem králům (což asi spousta obyvatel Břidličné ani netuší), nazvali jsme tuto mši „Tříkrálovou poutní mší“. Tuto mši celeburoval děkan p. Jan Czudek, zpíval Chránový sbor Břidličná, na housle vypomohl bruntálský Martin Pospíšil, který se vedle Honzy Hnila a Petra Dvořáka zhostil role

jednoho z králů. Po mši se toto trio rozrostlo o kytaristu René Litvíka a basistu Pepu Lilka a všichni společně hráli koledy před kostelem, kde se rozdávala perníková srdíčka, vdolečky, cukroví a jiné dobrotky, zpívalo se a popíjel horký čaj. Vždyť bylo - 15 stupňů mrazu a pouť nemáme v létě jako v okolních obcích. Zato ale máme pouť - tu naši „Tříkrálovou“.

Bernardina Mereďová

Foto: autor

Z okolních obcí a měst

Senioři se naučí v bezplatných kurzech ovládat moderní technologie

Zapojit seniory do současného života plného moderních technologií a zabránit tak jejich vyloučení ze společnosti je cílem vzdělávacího programu příznačně nazvaného Senior, který je součástí komunitního plánování sociálních služeb na Bruntálsku, není teritoriálně omezen a mohou se do něj přihlásit například i senioři z Rýmařovska. Lidé nad padesát let se v něm mohou naučit ovládat počítače nebo třeba bankomat. Programu se může účastnit každý - stačí jen překonat ostych z přesvědčení, že mu

v oblasti moderních technologií „ujel vlak“. Program má formu rekvalifikačních kurzů. Senioři je mohou zcela zdarma absolvovat v Centru celoživotního vzdělávání v prostorách Střední průmyslové školy (SPŠ) v Bruntále, které je realizátorem programu. Kontaktním pracovníkem je Ing. Vojtěch Kubiček. První část programu má název Uživatelské dovednosti pro práci s PC a zaměřuje se na ovládání počítače. Rekvalifikační kurz má podobu prezenčního studia v délce 32 hodin a v současnosti se jej účastní

devět lidí. Struktura výuky je přímo upravena tak, aby přirozenou formou odstranila počáteční nedůvěru a obavy z informačních technologií. Nejstaršímu účastníkovi rekvalifikace je už 84 let. Kurz probíhá v učebně praktické elektroniky SPŠ. Další část programu ponese název Uživatelské dovednosti pro práci se zařízením spotřební elektroniky a jeho hlavním cílem bude zabezpečit růst životní úrovně seniorů s ohledem na postup technologií a potřebu naučit se je ovládat. Pro účastníky kurzu se může stát rutinou ovládání základních spotřebičů, mobilu či bankomatu. Program Senior je velmi významným přínosem v procesu místního komunitního plánování, a to vzhledem k tomu, že vzdělávání seniorů touto formou zatím neumožňuje žádný z poskytovatelů sociálních služeb. Město Bruntál v rámci komunitního plánování v současné době tento program ověřuje, jeho nositelem je Národní ústav odborného vzdělávání (NÚOV) Praha. Po ověření pilotních projektů bude následovat užší spo-

Fota: zdroj www.komplan-bruntal.wz.cz

luprace s odborem sociálních věcí Městského úřadu v Bruntále v rámci komunitního plánování města, případně dalšími organizacemi, které se budou podílet na získávání zájemců o tyto kurzy. Další informace k programu i komunitnímu plánování na Bruntálsku lze získat na internetové adrese <http://www.komplan-bruntal.wz.cz>.

*Jiří Ondrášek,
tiskový mluvčí MěÚ Bruntál*

Region severní Moravy a Slezska se prezentoval na Regionturu v Brně

Ve dnech 12. - 15. ledna 2006 proběhl v Brně významný domácí veletrh cestovního ruchu Regiontour. Destinační management se prezentoval v rámci expozice Moravskoslezského kraje. Během prvních dvou dnů, které byly určeny převážně pro odbornou veřejnost, se Destinační management Moravsko-Slezský setkal s mnoha subjekty cestovního ruchu a s novináři.

Ve dnech 12. - 13. ledna proběhly v rámci veletrhu také workshopy - **Meeting Pointy**, kde destinační management prezentoval nabídku turistického regionu zahraničním tou-

roperátorům. Celkem proběhlo jedenáct schůzek se zástupci z Polska, Maďarska, Holandska a Německa. Všem subjektům byl představen region a jeho nabídka (nejzajímavější místa regionu - highlighty; aktivní, poznávací dovolená, dovolená pro všechny věkové skupiny atd.). Téměř všichni zástupci jednotně tvrdili, že Prahu a Čechy již v nabídce mají a nyní by rádi rozšířili nabídku o další destinace v ČR včetně regionu severní Moravy a Slezska.

Konkrétní zájem se již u jednotlivých subjektů lišil. Polští touroperátoři uvítají nabídky pro skupiny, aktivní a poznávací zájezdy a preferují dovolenou nepříliš finančně náročnou. Holanďané chtějí ubytování v soukromí nebo v malých penzionech či na farmách. Čtější být na své dovolené maximálně svobodní. Němci měli zájem o organizované poznávací zájezdy po památkách v regionu. Všem těmto subjektům byly předány kontakty, v případě, že se rozhodnou nabídnout turistický region svým klientům. Věříme, že tato setkání byla pro region a jeho prezentaci přínosná a brzy se dočkáme prvních reakcí.

Mgr. Ivana Lichá

Kulturní okénko města Rýmařova

Citát: Muž tvoří a vychovává svět. Muže však vychovává žena.
Miguel de Cervantes y Saavedra

Pranostiky na měsíc únor

- Únor bílý - pole sílí.
- Únorová voda - pro pole škoda.
- Kdyby měl únor tu moc jako leden, nechal by v krávně zmrznout tele.
- Netrkne-li únor rohem, šlehne ocasem.
- Leží-li kočka v únoru na slunci, jistě v březnu poleze za kamna.
- V únoru když skřivan zpívá, velká zima potom bývá.
- Mnoho mlh v únoru přivodí mokré léto.
- Je-li v únoru zima a sucho, bývá prý horký srpen.
- Jak dlouho skřivánek před Hromnicemi zpívá, tak dlouho po nich bude mlčet.
- Svítí-li slunce na Hromnice, bude zimy o šest neděl více.
- Na Hromnice chumelice, netrvá pak zima více.
- Na svatého Blažeje slunce ještě nehřeje.
- Svatá Apolena bývá v mlze zahalena.
- Na svatého Valentina zamrzne i kolo mlýna.
- Svatý Matěj ledy láme, nemá-li jich, nadělá je.

INFOSERVIS Střediska volného času Rýmařov - leden - únor 2006

28. 1.	19.30	SVČ	Ples SSOŠ Prima, s. r. o., Rýmařov
1. 2.	13.00	SVČ	Ententýny - 2. kolo soutěže 5. tříd
2. 2.	9.00	SVČ	Keramická dílna pro ZvŠ
8. 2.	13.00	SVČ	Ententýny - 3. kolo soutěže 5. tříd
11. 2.	9.00	SVČ	Dobrodružství na sněhu - zimní výprava pro děti a rodiče
17. 2.	20.00	SVČ	Muzikantský ples

Bazén v Břidličné

Plavání pro veřejnost - leden - únor

Do 30. ledna bude krytý bazén v Břidličné uzavřen
(od 31. 1. 2006 opět v provozu)

Pondělí	zavřeno
Středa	14.00 - 19.00 hod.
Pátek	14.00 - 18.30 hod.
Neděle	13.00 - 19.00 hod.
Úterý	14.00 - 18.00 hod.
Čtvrtek	14.00 - 19.00 hod.
Sobota	13.00 - 19.00 hod.

Teplota bazénu 28°C (malý), 26°C (velký), teplota vzduchu 29°C

AQUACENTRUM SLUNCE

na Jesenické ulici

Otevřeno každý den

od pondělí do pátku 14.00 - 21.00;

soboty a neděle včetně svátků 10.00 - 21.00

Podrobné informace

na www.hotelslunce.jeseniky.com

Plavecký bazén, dětské brouzdaliště, finská sauna,
horká pára, whirlpool vana, perličková lázeň,
odpočívárna a bar.

Známa i neznáma výročí

29. 1. 1866 nar. **Romain Rolland**, francouzský spisovatel a hudební historik, nositel Nobelovy ceny (zemř. 30. 12. 1944) - 140. výročí narození
29. 1. 1901 zemř. **Julius Zeyer**, spisovatel (nar. 26. 4. 1841) - 105. výročí úmrtí
1. 2. 1851 zemř. **Mary Shelleyová**, anglická prozaička, autorka románu Frankenstein (nar. 30. 8. 1797) - 155. výročí úmrtí
2. 2. 1826 v pražském Stavovském divadle se konala premiéra **první české původní opery** Dráteník od Františka Jana Škroupa - 180. výročí
3. 2. 1896 nar. **Jaroslav Havlíček**, spisovatel (zemř. 7. 4. 1943) - 110. výročí narození
4. 2. 1941 nar. **Jiří Raška**, lyžař, olympijský vítěz ve skoku na lyžích z roku 1968 - 65. výročí narození
4. 2. 1781 zemř. **Josef Mysliveček**, hudební skladatel (nar. 9. 3. 1737) - 225. výročí úmrtí
4. 2. 1881 nar. **Fernand Léger**, francouzský malíř a grafik (zemř. 17. 8. 1955) - 125. výročí narození
7. 2. 1311 korunovace **Jana Lucemburského** českým králem a **Elišky Přemyslovny** královnou ve Svatovítské bazilice - 695. výročí
7. 2. 1951 nar. **Miroslav Donutil**, herec - 55. výročí narození
8. 2. 1931 nar. **Milan Chladil**, zpěvák (zemř. 28. 6. 1984) - 75. výr. nar.
9. 2. 1881 zemř. **Fjodor Michajlovič Dostojevskij**, ruský prozaik (nar. 11. 11. 1821) - 125. výročí úmrtí
9. 2. 1921 zemř. **Jan Kříženecký**, architekt, fotograf a tvůrce prvních českých filmů (nar. 20. 3. 1868) - 85. výročí úmrtí
9. 2. 1931 nar. **Josef Masopust**, fotbalista, trenér - 75. výr. nar.
10. 2. 1961 zemř. **Jakub Deml**, spisovatel (nar. 20. 8. 1878) - 45. výročí úmrtí

Společenská kronika

Narodili se noví občanci

Pavel Doležel	Rýmařov
Matouš Ryšánek	Rýmařov
Vanesa Veselá	Rýmařov
Rostislav Polách	Rýmařov
Matěj Barot	Dolní Moravice
Natálie Stuchlíková	Rýmařov

Blahopřejeme

jubilanům, kteří od předcházejícího vydání oslavili 80 let a více

Emil Murarik - Rýmařov	80 let
Ludmila Pavlechová - Rýmařov	81 let
Vladislav Andryšek - Rýmařov	82 let
Erna Laštůvková - Rýmařov	82 let
Jiřina Ovčáčková - Rýmařov	82 let
Julie Cábová - Rýmařov	83 let
Eliška Weinerová - Rýmařov	84 let

Rozloučili jsme se

Ludmila Pohanělová - Dolní Moravice	1943
Otokar Lužný - Horní Město	1933
Ludmila Sigmundová - Rýmařov	1949

Matrika MěÚ Rýmařov

Městské muzeum a Galerie Octopus

Luděk Adámek - kresby a skleněné vitráže

Luděk Adámek pochází z obce Huzová na Olomoucku a začínal uměleckými pracemi s kovem, snažil se postupně tento prvek přenést do skleněných objektů a také do samotných vitráží. Autor spolupracuje při vytváření svých děl s architekty, designery nebo realizuje původní návrh zákazníka. Pokud chcete vidět některá originální díla na vlastní oči, zavítejte do Městského muzea a Galerie Octopus na jeho výstavu, která bude otevřena **od soboty 4. února**. Spatříte mistrovská díla, z nichž některá nebyla dosud veřejnosti představena.

JiKo

Pozvánka

na koncert indické hudby
v podání brněnské skupiny

Vítr do dlaně

v sobotu 11. února
v 16.00 v sále ZUŠ Rýmařov

PROGRAM
K I N A

sobota 28. ledna

19.30

Jeskyně

Akční horor (USA 2005)

Pod nebem leží peklo, pod peklem leží jeskyně. Tým jeskynních průzkumníků se ponoří do jeskyně, v jejíchž útrokách objeví úplně nový živočišný druh.

Přístupný od 12 let

sobota 4. února

19.30

Noc s nabroušenou břitvou

Horor (Francie 2003)

Děsivý příběh spolužaček Marie a Alexie, které aby se mohly v klidu připravovat na univerzitní zkoušky, se rozhodnou strávit víkend na odlehle samotě. Uprostřed noci však zastaví u domu dodávka a neznámý muž zaklepe na dveře. S prvním zasvištěním břitvy se idylický víkend mění v nekonečnou noc plnou teroru.

Přístupný od 15 let

neděle 5. února

17.00

Lovci dinosaurů

Dobrodružné sci-fi (USA/Německo 2005)

Cestovní kancelář Time Safari pořádá výlety do minulosti, kde je dovoleno lovit a zabít vybrané pravěké živočichy - za předpokladu, že budou dodržována přísná pravidla a lovci nezasáhnou do běhu evoluce. To se samozřejmě nedá uhlídat, a tak lidstvu hrozí, že navždy zmizí z povrchu planety.

Přístupný od 15 let

sobota 11. února

19.30

Čtyři bratři

Akční thriller (USA 2005)

Žena se připlete do náhodné přestřelky v supermarketu a zahyne. Alespoň tak zní policejní verze. Její čtyři synové však zjišťují, že ona střelba nebyla zdaleka tak náhodná, jak tvrdí policie. Vrací se tedy domů, aby pohřbili mámu ... a hlavně jejího vraha.

Přístupný od 15 let

Městská knihovna

Oživené báje a pověsti

Již druhý velký projekt výtvarného oboru ZUŠ Rýmařov se od 9. ledna představuje veřejnosti. Po rozsáhlé výstavě na andělské téma, která byla k vidění v prosinci v muzeu, byla vernisáž zahájena expozice pod názvem *Putování s pověstmi*, kterou učitelky Kamila Hýžová a Šárka Lupečková vytvořily z prací svých svěřenců a instalovaly ve vestibulu knihovny.

Umístění výstavy v prostorách knihovny není náhodné. Projekt *Putování s pověstmi* iniciovala právě knihovna, která k výročí 60 let svého založení připravila malého průvodce po rýmařovském okolí, doplněného o výbor z pověstí, jež se vážou k některým pozoruhodným místům, a požádala výtvarníky základní umělecké školy o ilustrování jeho obálky. Výsledek této spolupráce lze spatřit a za malý obnos zakoupit přímo na výstavě.

Jesenické pověsti se staly studnicí inspirace nejen pro grafické listy, které posloužily jako návrhy na obal publikace, ale také pro kresby, slepotisky, papírotisky, drátěné reliéfy, keramické plastiky a papírové loutky, jež děti navštěvující výtvarný obor vytvářely v průběhu celého podzimu. Vznikla tak rozmanitá přehlídka technik i originální představivosti, kterou v mladých výtvarnících (ve věku od 5 do 15 let) probudila četba příběhů o Dědu Pradědovi, skřítcích, hashrmanovi, Rešovských vodopádech či léčivých pramenech v Karlově Studánce. Texty vybraných pověstí, čerpaných ze sbírek Ireny Šindlářové a dalších sběratelů, si lze na výstavě rovněž přečíst a odhalit tak kořeny obraznosti prezentovaných děl.

Na slavnostní vernisáži nechyběla ani hudba a poezie. O první se postaral a celou přehlídku uvedl ředitel ZUŠ Jiří Taufer, který na ky-

taru doprovodil Terezku Andrštovou s písní Vlastimila Maršička *Antilopy*. Poté zazněly dvě básně inspirované Rýmařovem ze sbírky *Postav Golema k popelnici* v autorském podání Bedřicha Málka. Hliněný sluha rabi Löwa

patří ke stejnému druhu tajemných bytostí jako vládce jesenických hor a jeho skřítci, do světa nehlubších zákoutí lidské představivosti, z níž vyvěrá dávná mytologie i dětská fantazie, sny i umění.

ZN

Zleva: K. Hýžová, B. Málek a Š. Lupečková

Plán besed, výstav a akcí na rok 2006

Leden	Beseda	Dolování na Rýmařovsku	Ing. J. Kočandrle, CSc.
	Výstava	Putování s pověstmi od 9. 1. do 15. 2. 2006	ZUŠ
Únor	Beseda 7. února	Tobrucké čtení 1 (1940 – 1942) Dosud nepublikované zážitky a postřehy vojáků 11. praporu Východního z bojů o Sýrii, v poušti, z obrany Tobruku i týlu (z pozůstalosti plk. Karla Otty, redaktora čs. vysílání káhirského rozhlasu za 2. sv. války)	Mgr. Jiří Karel
	Výstava	Putování s pověstmi od 9. 1. 2006 do 15. 2. 2006	ZUŠ
	Výstava	Prodejní výstava obrazů Miroslava Morávka z Janovic	M. Morávek
Březen	BMI	Březen měsíc internetu – internet zdarma pro čtenáře, vzdělávací kurz pro ty, kdo chtějí s internetem začít, každou středu v měsíci od 9 – 10 hodin	
	Výstava	Prodejní výstava obrazů Miroslava Morávka	M. Morávek
Duben	Beseda 4. dubna	Tobrucké čtení 2 (1942 – 1943) Dosud nepublikované postřehy a zážitky čs. vojáků z 200. čs. lehkého protiletadlového pluku Východního z bojů v Západní poušti, obrany Tobruku, letišť a přístavů	Mgr. Jiří Karel
	Soutěž	„Namaluj pohlednici Rýmařova“ v kategoriích 1. – 5. třída 6. – 9. třída Dospělí Termín odevzdání prací 28. 4. 2006	
Květen	Výstava	Výstava pohlednic všech účastníků soutěže	
Červen	Beseda 6. června	Městské právo královského města Rýmařova v letech 1406-1583, kopie práv měst Brna a Olomouce (od rozšíření městských práv podle privilegií markraběte Jošta z ledna 1406)	Mgr. Jiří Karel
	Burza	Výměnná burza knih	
Červenec			
Srpen	Výstava	Putovní výstava soutěžních prací „O nejhezčí krajkový obal na knihu Hanse Christiana Andersena“	
Září	Beseda 5. září	Hry a hraní v Rýmařově a ve středověku vůbec (hry hazardní, společenské, dětské a hračky či sportovní prostředky a jejich přetrvávání do dnešních či nedávných dob)	Mgr. Jiří Karel
	Výstava	Baroko	ZUŠ
Říjen	Týden knihoven	2. – 8. 10. 2006 Ve středu 4. 10. 2006 – Den otevřených dveří (otevřeno od 9 – 17 hodin, registrace nových čtenářů zdarma) VŘS-Č – nonstop čtení v knihovně	
	Výstava	Baroko	ZUŠ
Listopad	Beseda 7. listopadu	Pijáci středověku a renesance na panství rabštejském a v českých zemích obecně (archeologické doklady, druhy alkoholických nápojů, poměr středověku a renesance k pití a pijákům vůbec)	Mgr. Jiří Karel
Prosinec	Výstava	3. vánoční inspirace ručních prací	

Všechny besedy jsou plánovány na první úterý v měsíci v 17 hodin. Další akce budou včas zveřejněny v místním tisku, na nástěnce knihovny, v informačním centru a na webových stránkách knihovny: www.mekrymarov.info.

V Ý Z V A

pro všechny amatérské umělce v oboru literárním a výtvarném
k možnosti využití prostoru v nově zřízené výstavní galerii
Městské knihovny v Rýmařově.

Bližší informace na tel. čís.: 554 212 566, 776 212 766.

Lenka Žmolíková, ředitelka Městské knihovny Rýmařov

Půjčovní doba knihovny: Po 9-17, Út 9-17, St zavřeno, Čt 9-17, Pá 9-17, So 8-11

Z historie

Jak je to s mýty o řádu německých rytířů

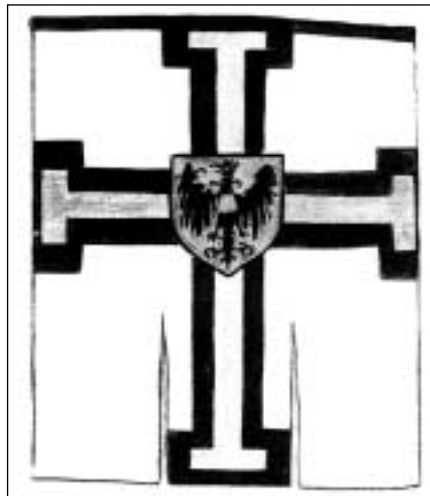
Než se vrátíme k osudu sovineckého panství, které jsme opustili s odchodem posledního českého držitele Jana Kobylky z Kobylí a jež vždy představovalo větší, teplejší a pro zemědělství o něco příznivější část Rýmařovska, pokusme se nejdříve zbavit bez emocí církevní řád, který jej od roku 1623 spravoval několik staletí, aspoň části nánosu nepravd a polopravd.

Název řehole uvedený v titulku je jen praktičtější ekvivalentem příliš dlouhého, ale dosud správného označení řád bratří německého domu blahoslavené Panny Marie v Jeruzalémě. Pojmenování řád německých rytířů již dnes není oficiální, protože se změnilo na německý řád, když na počátku 20. století rezignoval na již po staletí jen symbolickou vojenskou složku. Starší pojmenování nebo zkrácenou formu řád budeme používat jen pro větší porozumění textu. Dlouhou cestu dějinami řádu opentlily některé mýty postrádající logiku a šířené po dvě staletí se záviděníhodnou urputností všemi středoevropskými nacionalisty, především německými, stejně též marxistickými historiky a předními politiky, německými, rakouskými i našimi, kteří snad s výjimkou Tomáše Garrigue Masaryka měli a mají v naprosté většině historické vědomosti slušně řečeno děravé či lépe prostonárodní. Možná nepřekvapí, že ani sama česká katolická církev, o protestantech ani nemluvě, nemívala nejen v otázkách řádu soudu zcela příznivé (obdobně na tom byli jezuité).

Nejčastější výčitkou je vyhubení pobaltských Slovanů, avšak na území, které řád získal vojenskou silou (zhruba východní Prusko, jež po válce obsadilo SSSR, nežili Slované, ale neslovanskí Baltové (pohanští Prusové, Litevci ad.). Ale ani ti nebyli vyhubeni, což je u některých zcela evidentní (Litevci, Lotyšové) a druzí (Prusové) se integrovali do nové společnosti, jíž dali své jméno. Vždyť získat území bez lidí je přece holý nesmysl, je třeba mít komu vládnout. Téměř úplně poněmčení, nikoli vyhubení polabských a posálských Slovanů mají na svědomí Sasové a germanizační tlak na Slovany Lužické zas vynakládali Braniboři (pozdější Prusové - Prusové, to už ovšem Němci, nikoli Baltové). Vzpomeňme třeba Mínu (pastorovu dceru Frideriku Wilhelminu Schmidtovou z Lobedy u Jeny), osudovou lásku českého národního barda slovenského původu Jana Kollára (1793-1852) a hlavní postavu jeho Slávy dcery, v jejíž rodině se ještě v 19. století udržovalo povědomí slovanského původu. Zlé jazyky ostatně praví, že opožděné soužití Jana a Frideriky bylo krajně nepoetické.

Expanze řádu na východ také není žádnou klasickou Drang nach Osten, tou je nesympatická moderní myšlenka vzniklá mnohem později v německém Pruském císařství a dovedená ad absurdum známým výtečníkem

Adolfem Hitlerem. Navíc řádoví rytíři na tehdejší východní polské hranice nevrhli násilím, ale byli pozváni polskými vládci, kteří měli ohromné potíže s útoky nelibostných pohanských Prusů, jejichž zatvrzelost vložila do rukou zpodobení českého biskupa a misionáře sv. Vojtěcha veslo, jímž jej podle legendy umlátili roku 997 poblíž dnešního Gdaňska za jeho dobře miněný misijní pokus. To expanze slovanského Ruska na západ i na evropský východ a do Asie byla nesrovnatelně větší a trvalejší, ale jaksi je nám přijatelnější i přes zkušenost nedávné a velmi hmatatelné okupace let 1968 - 1992.

Starý znak řádu německých rytířů
- korouhev řádová

Koneckonců kromě uvedených se snažili obsadit Pobaltí též Švédové, Dánové i jejich nevybíraví germánské předkové, kteří ohrozili též řecký a nyní turecký Konstantinopolis - Istanbul a obsadili i Sicílii.

Rytíři řádu zdemolovaného roku 1410 Poláky u Grünwaldu - Grunwaldu se také vůbec nikdy nestřetli s husity a duše nepoučené je zaměňují s křížáky Čecha Zikmunda Lucemburka. Nejenže tehdy měli řádoví rytíři především starosti, jak vůbec přežít, ale peníze, nejdůležitější pohon války, už nestačily zakrýt ani dna jejich okovaných truhlic. Strakoničtí páni, část rytířů pobitých Žižkou zjara 1420 v sudoměřském bahně, byli johanité, tj. oblíbení rytíři maltézští. Zato němečtí rytíři přišli v českých zemích o veškerý majetek shromážděný ze štědrých darů českých Přemyslovců. Mezi tzv. křížáky byli lidé prostí až po aristokraty, tj. všichni, kdo si připjali červený kříž a vytáhli proti „kacířům“, nikoli však němečtí rytíři. Dokonce ani při spanilé Čapkově jízdě k Baltu přes řádové území se němečtí rytíři husitům nepostavili, nemohli, a navíc je zbytečně vzdorovat epizodě.

Přesvědčení o germanizaci pohraničí naší země řádem je dosud pevnější než helvitská víra, ale vcelku legrační. V pohraničí totiž žili v 17. století (většinou již od 12. - 13. století), kdy sem řád dorazil, téměř jen Němci.

Několik osamělých Čechů se poněmčilo bez postranních úmyslů již podstatně dříve a poněmčovalo se i později (viz velmi hodný člověk a modrobarvíř pan Ducháč - Duchacz na poč. 20. stol.), stejně logicky se ne jeden Němec počestil v české převaze jinde, a nejen člověk z lidu, vždyt třeba porýnská knížata Schwarzenbergové, usedlá v jižních Čechách až desítky let po třicetileté válce, se hlásí k češství po staletí dodnes. Jak germanizovat Němce, toť vůbec zajímavá otázka pro humoristy a politiky.

Nařčení z nacismu, plynoucí z přítomnosti velmistra Schälzského na bruntálské tribuně k uvítání německých okupačních jednotek roku 1938 a jeho zoufalé a možná poněkud choulostivé snahy zachovat řád, je neobjektivní. Řád stál proti Hitlerovi stejně jako křesťanští sociálové (němečtí lidovci), sociální demokrati a komunisté až do mnichovské krize, pak se z pochopitelných obav stáhl jako jiní, stačí si přečíst Peroutkovu Přítomnost z roku 1938 - 9.

Stylizovaný řádový kříž užívaný německým Wehrmachtem je sice divná věc, řád byl totiž přes svůj název ve skutečnosti od 16. století zcela rakouský, v čele stávali nejčastěji příslušníci habsburské dynastie, a jako katolická komunita nemohl přistoupit na Hitlerovy excesy. Je však jisté, že generálové Wehrmachtu nevyšli ze znaku řádu, tak dalece věc nepromýšleli, ale zmodernizovali armádní označení útočného císařského Německa, které jej užívalo, třebaže byl řád z Německa vypuzen 1809. Německá armáda císařský emblém ve starší podobě užívá dodnes. Jinak je tlapatý kříž (viz řádový) v různých verzích nejčastějším tvarem vojenských vyznamenání za odvalu od Ruska, Polska až po Anglii i znakem polských harcerů (skautů).

Tzv. Führer znal skutečné názory řádu a neunikla mu ani politická činnost rytířů za první republiky, a tak řád jako nepřitele pronásledoval a okradl. Není málo důkazů o postojích rytířů, jichž v řádu nezbývalo ani několik desítek, a duchovních řádu. Německý rytíř Čech P. (páter - otec) Stanislav Dostál z Lublaňské bailie (malý správní celek), původně titovský partyzán, se dostal do Anglie a nakonec bojoval proti nacistům v řadách naší obrněné brigády u Dunkerque. Mnozí duchovní pocítili hrůzy koncentráků. V Dachau umučili P. Heriberta Klugera z Bruntálu a řádová milosrdná sestra Irmgard zahynula v plynové komoře v Osvětimi, jiní se štěstím hrůzy koncentráků přežili. A tak bychom mohli pokračovat. Schälzky to kupodivu odnesl jen neprodyšnou izolací v Rakousku.

Tím nechceme omlouvat odpudivou středověkou pýchu velmistřů, jejich snahu eliminovat polský stát, expanzivitě rytířů a řadu dalších nectností, jimiž se řád ovšem nelišil od tehdejší české či evropské společnosti. Také

český stát expandoval tu k Jadranu (Přemysl Otakar II.), tu do Polska (Václav II.) či Maďarska (Václav III.), Branibor, Slezska či obojí Lužice (Lucemburkové).

Evropa oplývala též množstvím dalších stejně či méně vitálních rytířských řeholí či světských rytířských institucí, vždy však svázaných striktními regulami. Vedle vzpomenu- tých johanitů (1048) to byli lazariáni (1607), templáři (1118/9), plným názvem řád chudých spolubojovníků Kristových a chrámu Šalamounova (Templu), kteří doplatili roku 1312 na hamižnost a proradnost francouzského panovníka, francouzský řád sv. Ducha (1578), dánský sloní řád (1190), výlučný císařský a původně burgundský řád zlatého rouna (1429), členy bývali i Harrachové, maďarský dračí řád (před 1408), švédský řád mečových rytířů a jedním z nejvýznamnějších se stal anglický podvazkový řád (1350), který vznikl z královy galantnosti k ženě,

patří sem i polský řád bílého orla (1325), ruský řád svatého Ondřeje (1698) a desítky dalších včetně našich křížovníků s červenou hvězdou, uváděných od 1675, ale založených již zů. Anežkou Českou. Měli jsme též velmi vzácný řád sv. Václava (1295), jehož nečetní členové bývali pasováni mečem sv. Václava o korunovacích českých panovníků, pouze roku 1297 výjimečně pasoval 240 rytířů řádu při své korunovaci Václav II. K tomu nutno připočíst i společenstva kuriózní jako lovecký řád sv. Huberta (1444), obnovený hádavým baronem Šporkem roku 1695 zhruba pro 42 mužů a žen, ba i barokní dámské rytířské řády: císařský řád hvězdného kříže (1688) či ruský řád Kateřiny Mučednice (1714) pro příslušnice nejvyšších vrstev aristokracie. Řády v modernějším pojetí vznikají dodnes, třeba republikánský francouzský řád (rytířů) čestné legie ad. Povídání o řádech by opět vydalo na nejmé-

ně roční seriál.

Závěrem dovolu- te ukázkou naivity plynoucí z naprosté neznalosti. Válečný kříž na jedné desce padlým v první světové válce si omyl- em jedna kupodivu vzdělaná paní v našem okolí vyložila jako nacistický symbol (pův. jihoasijský), tj. jako zatraceně prožluklý arijský hakenkrajc, a věc briskně udala soudu. Věc se vyšetřovala a poté s ostudou vyšumě- la. Mimochodem svastika se našla i ve zbytcích Svantovitovy svatyně na Rujaně, a tak ji užil Josef Mánes, nevěda, co nás ještě později čeká, jako dekor dvířek pod staroměst- ským orlojem. A tak bychom mohli pokračo- vat dál, snad jen poradit, abychom se nene- chali indoktrinovat vytrvalými polo- či ne- pravdami a regulovali své názory vlastním rozumem, četbou, literatury je neurekom, jak říkají Slováci, a hlavně si dělali vlastní závě- ry, neboť nikoli vše, ale mnohé je jinak.

Mgr. Jiří Karel

Kam na výlet

Ve stopě nejhezčí jesenické hřebenovky

Asi 12 kilometrů dlouhé putování z Ovčárny do sedla Skřítek je právem považováno za nejhezčí jesenickou hřebenovku a jednu z nejkrásnějších horských tras u nás vůbec. Na běžkách to prostě nemá chybu, jen si musíme poradit s některými velmi náročnými sjezdy. Výchozím místem výletu je Ovčárna.

Na Ovčárnu vyjedeme autobusem ze sedla Hvězda (parkoviště) nad Karlovou Studánkou.

Na Ovčárně

Ovčárna je jedním z klíčových míst Hrubého Jeseníku, zdejší lyžařský areál je vyhlášený, sniž se tady drží dlouho do jara.

Už v roce 1863 tady stála chata, která byla oblíbeným místem schůzek lesníků i útočištěm při školních přírodovědeckých vycházkách. V roce 1864 tady byla zřízena salaš a ovčí syrovátku pak podávali jako lék lázeňským hostům v Karlově Studánce. Původní ovčinec vyhořel a později byl postaven nový objekt, který byl v roce 1932 přebudován na horský hotel s restaurací. Od roku 1911 sem vede silnice.

V nedaleké chatě Barborka její správce Myšák v roce 1948 založil Horskou službu Jeseníky.

Pozor na laviny!

Od Ovčárny nás povede letní červená turistická značka a především zimní tyčové značení - za nepříznivého počasí dáme pozor, abychom se od trasy neodchýlili, jihovýchodní svahy jsou lavinové!

Čarodějné Petrovy kameny

Stoupáme po svazích Vysoké hole, po pravé ruce vidíme Petrovy kameny (1446 m). Vrchol se skalní hradbou vysokou 25 m je chráněným územím se zákazem vstupu.

Říká se, že ve středověku byly Petrovy kameny místem čarodějnických sabatů. Právě sem se slétaly čarodějnice a obcovaly s ďáblý. Lokálně podle zápisu v dobových kronikách nepomohlo ani vykropení svěcenou vodou a vztyčení mučednického sloupu.

Jiná pověst vypráví o lásce dcery pána z hradu Sovince a chudého kováře Petra. Milenci uprchli, ale v jejich stopách se blížili pronásledovatelé. Když se zdálo, že bude dvojice do- stížena, strhla se v horách strašná bouře, před kterou se mladí lidé ukryli za skálu na hřebeni. Když bouře přešla, po pronásledovatelích ne- bylo ani potuchy, a tak se Petr s milou dostali bez úhony za hranice panství...

Běžky do ruky

Vystoupáme k Vysoké holi (1464 m). Nedaleký pomníček připomíná tragédii z 27. února 1950, kdy dopravní letadlo na lince Ostrava - Praha narazilo v mlze a dešti do sva- hu. Zahynulo pět cestujících. Není bez zají- mavosti, že na konci druhé světové války tu ně- mecká armáda budovala letiště, dílo však ne- dokončila.

Pokračujeme přes Kamzičnický a Velký Máj, provázejí nás nádherné výhledy. Pak si musíme poradit se sjezdem k Jelení studánce s kamen- ným útlukem, kolem Břidličné hory přes Pecný a Pece - prý tady leží pecný chleba, kterými se vozka pokoušel podkládat kola svého vozu.

Následuje klesání kolem Ztracených kamenů a Ztracených skal - zimní trasa dělá trochu vět- ší oblouk vpravo oproti letnímu značení, i tak je to dost drsná lyžařská záležitost - v krajním případě se nebudeme stydět vzít běžky raději do ruky.

Pak se cesta konečně narovná a my pohodlně dokloužeme k silnici procházející sedlem Skřítek. Vlevo od nás se prostírá přírodní rezervace Rašeliniště na Skřítku s rozsáhlým po- rostem rašeliničkového smrčiny, ty- pická je bříza karpatská, která roste u tajem- ných tůň.

Zpáteční trasu můžeme volit opět autobuso- vým spojem, nejlépe do Rýmařova, místní ly- žaři si výlet zajistí prodlouží trasou vedoucí ze Skřítku přes Žďárský Potok a Starou Ves do svých domovů. Jedná se o poměrně náročnou trasu, nevhodnou zejména pro běžkaře začá- tečníky. Pokročilejší lyžaři ji zvládnou bez vět- ších problémů. Výhodnější je jasné a slunečné počasí. Příjemný výlet a šťastný návrat!

Petr David, JiKo

Studentský klub

Rýmařovský horizont a Studentský klub Střediska volného času

vyhlašují

Literární a výtvarnou soutěž Marie Kodovské

V těchto kategoriích:

- **poezie**
- **próza**
- **ilustrace**

Po roční odmlce vyhlašujeme nový ročník soutěže, která nese v názvu jméno naší slavné krajanek, naivní malířky a básnířky Marie Kodovské. Do soutěže se může přihlásit kdokoli literárně či výtvarně činný bez ohledu na věk, společenské postavení, náboženské vyznání a politické přesvědčení. Soutěž začíná letošním lednem a potrvá až do konce srpna, kdy budou všechny příspěvky vyhodnoceny. Na podzim bude ve Studentském

klubu SVC pro všechny autory uspořádán tradiční literární večer spojený s výstavou a vyhlášením a oceněním vítězů.

Pište, veršujte, kreslete, malujte a fotografujte, vaši fantazii se meze nekladou. Soutěž není tematicky, žánrově ani teritoriálně vymezena (hranice rýmařovského regionu nejsou zavazující). Zásilejte nám své dosud nepublikované básně, povídky, fejetony (nejlépe v elektronické podobě) i výtvarné počiny

a fotografie, ty nejzajímavější budeme průběžně otiskovat. Každý příspěvek opatřete svým jménem a kontaktem.

Zasláním příspěvku do soutěže vyjadřují autoři souhlas s jeho případným otištěním na stránkách Rýmařovského horizontu. Nečitelné rukopisné literární práce budou ze soutěže vyřazeny.

V tomto čísle otiskujeme další povídku Zdeňky Kabelíkové. ZN

Zdeňka Kabelíková: Stála v řadě za mnou

Rozhlasová zpráva:

„Dnes, mezi 8 - 9 ranní hodinou, došlo na silnici mezi Přerovem a Hranicemi na Moravě k smrtelné dopravní nehodě. Osobní automobil značky Peugeot velkou rychlostí narazil do protijedoucího kamionu. Srážku nepřežil řidič a jeho spolujezdce. Jejich 10letá dcera byla s těžkým zraněním převezena do Fakultní nemocnice v Olomouci.“

Rozhrnula záclonu v okně ložnice a zrakem zapátrala v silnici, která se vinula obloukem pod kopcem. Pak netrpělivě přešla do kuchyně. Pátravě se zahleděla do kmitající vteřinovky kulatých hodin na žluté stěně.

„Kde ta holka dnes tak dlouho vězí? Říkala, že přijde v pět, a už má čtvrt hodiny zpoždění.“

Pak si dlouhou chvíli krátila bezmyšlenkovitým listováním v módním časopise. Naléhavý zvuk od domovních dveří k ní vyslal uklidňující signál. „No konečně,“ procedila mezi zuby a rozběhla se po schodech vstříč očekávané návštěvě.

„Ahoj, mami,“ ozvalo se z verandy, „už jsem dorazila.“

„Zdravím tě, co nového u vás doma?“

„U nás nic, vše při starém, ale slyšelas o té havárce?“ šveholil mladistvý hlas, když se hnul do křesla obývacího.

„Nic neví, nebyla jsem ve městě.“

„Tys neměla zapnuté rádio? Hlásili to dokonce i ve zprávách,“ předávala dychtivě další informace dcera.

„Ne, já jsem vysávala, pak jsem

byla na zahrádce a celý den jsem měla rádio vypnuté. Ale počkej, při kávě mně všechno řekneš,“ zavelela s napětím v hlase, když zapínala varnou konvici.

Postavila dva modré hrníčky vonící kávy na kulatý stůl a zvědavě se zeptala: „A kde se to vůbec stalo?“

„Asi 20 km od našeho města. Ve zprávách hlásili, že řidič a jeho žena byli na místě mrtví a jejich dceru odvezli s těžkým zraněním do nemocnice. Mami, teď jsem si vzpomněla, jmenovali se Dočkalovi a bydleli na tom sídlišti na konci města. V květinářství bude určitě vystavené parte. Neznáš je náhodou?“

„Dočkalovi, Dočkalovi,“ opakovala si tlumeně, „to mně nic nefká.“

„A měli prý tři děti. Starší syn a dcera jsou už dospělí,“ chrllila mladší ústa mezi doušky.

„Ty lidi asi nebudu znát, víš, kolik je tam paneláků. Ale stejně je to hrozná tragédie.“

Večer rozsvítila obrazovku a s hrůzou sledovala to neštěstí na vlastní oči. Osobní auto zmačkané jako harmonika, dvě mrtvá těla odvážená pohřebním vozem, na silnici kaluže krve...

„To je přišerné, kdo to jen může být?“ Její zvědavost rostla úměrně s přibývajícím množstvím informací. „A to desetileté děvče leží zraněné v nemocnici a zatím ani neví, že bude vyrůstat bez rodičů.“ Podobné myšlenky jí bloudily hlavou jedna za druhou a nedovolily jí usnout klidným spánkem.

Hned ráno se vypravila na nákup do města. Její první kroky smě-

řovaly k vitríně u vchodu do prodejny květin. Přes hlouček přihlížejících lidí zahlédla dvě smuteční parte.

Fotografie ženy přitáhla její zrak: „To snad ne! Vždyť je to Jiřina! Ta, co stojí v aerobiku v řadě za mnou.“

Jako bez dechu a s nechápavým údivem zírala na usměvavou tvář v černobílém obtisku.

„Prý se vrátili z dovolené od moře a zrovna vezli dceru k babičce na prázdniny,“ špitaly si hlasy kolem ní. Chvilí ještě hleděla do známých očí přes průhledné sklo. Pak se propletla hloučkem přihlížejících a pomalu kráčela k samoobsluze. Mlčky, jen se svou vzpomínkou...

„Ahoj, já jsem Jiřina. Nebude ti vadit, když budu stát hned za tebou?“

„Ne, doufám, že budeš přese mě vidět na cvičitelku. A jestli chceš, budu ti vždycky držet místo. Bydlím blízko a chodím mezi prvními,“ probíhal jí hlavou počáteční rozhovor s Jiřinou, právě když projížděla s nákupním vozíkem mezi regály.

„A ty bydlíš kde?“ pokračovala tenkrát těsně před cvičením v krátké konverzaci.

„Já to mám dál, chodím až ze sídliště.“

„Kousek cesty máme stejný směr, aspoň nemusím jít sama,“ stačila ještě podotknout dřív, než se po sádle začaly hlasitě rozléhat rytmy z magnetáku, které rozhoupaly všechna přítomná těla.

„Co jsem to vlastně chtěla kou-

pit?“ vstoupila ze vzpomínek do přítomnosti, když se zadívala do poloprázdného vozíku. „Ještě chleba, rohlíky a také tvaroh. Vždyť chci vařit knedlíky! A mletý cukr, ráno jsem vyhazovala prázdný sáček do odpadkového koše,“ přemítala v pátravém postoji.

Ale myšlenky se stále vracely k Jiřině.

Hlavně cestou domů naskakovaly ve spletitých intervalech, takže ani nevnímala okolí a jen mechanicky kráčela známými místy...

„Jak se ti včera líbila Rodinná pouť?“ slyší svůj hlas, když si užívaly poslední volné chvíle před cvičením na molitanových podložkách. „Neviděla jsem to, měla jsem zrovna službu v nemocnici,“ dostala tenkrát odpověď.

„Ty jsi lékařka?“ využila situace, aby se dozvěděla něco víc o své nové kamarádce.

„Ne, zdravotní sestra. Ale mě ty seriály ani moc nezajímají. Nejraději se dívám na Cestomani. Už se těším, jak pojedeme do Chorvatska na dovolenou.“

S otočením klíče u vchodových dveří se jí myšlenky vrací opět do reality. Vyndá nákup na stůl, z kuchyňské linky vytáhne větší mísu a připraví ji na těsto. Bílá mouka se sype a kupí na váze jako pyramida sněhu.

„Dnes se mi nechce vůbec cvičit,“ vybaví se jí hned další Jiřinina věta.

„Jak to? Cos dělala tak vyčerpávajícího o víkend?“ vyzvíдалa tenkrát.

„Ale, byli jsme s dcerou lyžovat v Beskydech. Je tam jedna pěkně prudká sjezdovka. Nohy dostaly pořádně zabrat. Bolí mě stehna i lýtka.“

„A jak se to středisko jmenovalo? Třeba jsme tam také byli. My nejraději jezdíme na Soláň,“ rozvíjela dál konverzaci.

„Jmenuje se Bílá. Je to kousek za Horní Bečvou, směrem na Bumbálku.“

„Řeknu o tom manželovi, možná si tam někdy také vyrazíme.“

Byla ráda, že získala nové informace, kterými může doma překvapit rodinu.

Horká voda v hrnci bublala a několik tvarohových knedlíků se v ní houpalo jako na vlnách v moři.

Ztlumila plyn, přikryla hrncem poklicí a bez zájmu usedla na židli. Zahleděla se nepřítomně do okna... Na povrch se hrne jedna otázka za druhou: „Proč zrovna ona? Taková příjemná ženská, s kterou se dalo popovídat o všem ... o mužích, o práci, o dětech, vlastně o obyčejném životě vůbec.“

V představách vidí stále stejný obraz: vyšší sportovní postava, váhy tak akorát, krátce přistřižené hnědé vlasy, usměvavá tvář. A nezbytný doplněk - pestrobarevná podložka a černý koženkový batoh.

Nadskakující poklice ji upozorní, že je možná už uvařeno. Beze spěchu vstane. Je dnes celý den sama doma, sama se svými myšlenkami, představami a vzpomínkami. Mechanicky vystřídá několik činností, ale hlavně si vybaví hodně

setkání a rozhovorů s Jiřinou...

„Ahoj, koho jsi to dneska mezi nás přivedla?“ divila se také jednou a zvědavě si prohlížela asi desetiletou dívku, která se nesměle postavila na značku vedle Jiřiny.

„To je moje dcera Klára, vzala jsem ji s sebou, ať se také trochu protáhne. Stejně pořád sedí u knížek nebo počítače.“

„Já jsem myslela, že máš už dospělé děti,“ zahrála překvapenou.

„To je naše třetí, naše šťestíčko a potěšení na stáří,“ reagovala rozesmátá ústa kamarádky.

Jak asi překoná ta plachá dívka ztrátu rodičů? Zatím se vzpamatovává ze šoku po havárii, ale jednou se musí tu hroznou zprávu dozvědět.

Jak se jí bude žít bez mámina pohlázení, objetí, bez máminých rad do života dospělých. Stačila jen malá chvilka nepozornosti a celý její život je převrácen naruby.

Ještě že jí zbyli starší sourozenci...

„Co se pořád vrtíš? Už jsi mě potřetí vzbudila,“ zamumlalo to na ni v noci z pruhované peřiny.

„Nemůžu usnout, pořád musím myslet na tu mrtvou kamarádku ze cvičení. Klidně spi dál, já si ustelu v obýváku.“

A tam, ve tmě, s očima dokořán, se jí vybavila představa stříbrného Peugeotu, uhánějícího za rozložitým tirákem. Jiřininy oči napjatě sledují, jak manžel vyhazuje blinkr a chystá se k předjíždění. A najed-

nou - hrůza - v protisměru se řítí závratnou rychlostí kamion. Co se asi událo potom? Marně se snaží dokončit děj tragédie. Představy selhávají, protože prožitky a pocity té hrůzy v jejím nitru neexistují. Zatím je díkybohu neprožila! Stále jí naskakuje jen veselá a rozesmátá tvář a bytost plná pohody.

„Jak se těch myšlenek zbavit? Jak přivolat klid do spánku?“

„Ty, Honzo, nechceš si udělat výlet?“ zeptá se ráno přes rozespalé, opuchlé oči.

„A kam, prosím tě, snad ne do končin Jiřinina konce,“ procedil trochu škodolibě oslovený.

„Uhodl jsi,“ řekla s ulehčením, „mám pocit, že jedině tak se zbavím černých představ a myšlenek.“ Žádná slovní odezva se nekonala. Souhlas s jejím návrhem manžel projevil povzděchnutím, docela rychlým oblékáním a rachocením klíčů od jejich auta.

Asi po půl hodině jízdy zastavují u prvního domku nevelké vesnice. Místo tragédie není ničím zvláštní. Jen na asfaltu je vidět stopy brzděné dráhy vozidla. Nikde již zbytky skla, plechu anebo dokonce krve, jak to viděla v televizi. Vše je dokonale vyklizeno. A přece ji na tom místě zamrazí a nějaká negativní energie jí nedovolí se pohnout.

Stojí na okraji vozovky, opřena o strom, a skoro tupě hledí na tmavou čáru, po které se každou chvíli přežene nějaké vozidlo.

„Karle, brzdi, je tam kamion, to nezávládně!“ tak nějak možná zněla poslední slova Jiřiny. Ale možná

nestačila vyfknout ani jediné a jen zírala vytrěštěnými očima na blížící se katastrofu.

Konečně se pohnula. Pomalým krokem kráčela k dalšímu stromu, v jehož rovině končila stopa pneumatik. Do trávy ke kmeni položila kytice tmavě rudých jirín. Pak se ještě jednou rozhlédla kolem. Auta projížděla oběma směry stejnou rychlostí tak jako jindy, i jako v ten osudný den. Najednou pocítila divný klid. Smír s něčím, co se nemělo stát, ale stalo se. Jako by jí něco našeptávalo: „Rozluč se navždy s Jiřinou, takový je život. Někdy přináší radost, jindy smutek a velký žal.“

Prázdniny se chýlily ke svému konci. Sluníčku ubylo na žhavosti a školy opět otevřely dveře neposedným žáčkům. A tělocvična se v podvečer opět zaplnila žensmi dychtivými po dlouhém lenošení opět „zapracovat“ na své postavě.

„Děvčata, postavte se. Vzdáme minutou ticha čest a památku Jiřině, která začátkem léta tragicky zahynula při autonehodě,“ řekla zastřeným hlasem cvičitelka.

Všechny byly na svém obvyklém místě. Jen za ní bylo prázdnno...

„Snad tam Jiřina stojí,“ otočila mírně hlavu za sebe, „jen ji nikdo nevidí.“

Prázdnno za ní bylo několik dnů, týdnů i měsíců.

Až jednou: „Je to místo za tebou volné?“ ozvalo se z mladých rozesmátých úst. Zadívala se do nové, cizí tváře a bez jediného slova kývla hlavou na souhlas.

Psáno do šuplíku

poezie

Miroslav Václavěk

Vídávám

Vídávám dělat svět
svůj první krok
pak hodiny se spustí
na mé adrese
a jinak je popelavé ticho
v barevném smíru
ohmataných věcí

... jako starý pes

já cítím nebe v hrudi
přelétat
jiným časem
a brouzдал bych se

ve spadaném listí
loňského modra

s tebou
v tobě

... ohmataný

...

Miluji ulice
kde čtu přes ramena
a kámen kryje tajemství kroků
v šepotu průchodů
a slepý harmonikář jsem
obklopen holuby
i krásnými cestami
z kamení a pavučin
když pro dešť schnu

a pro lásku
bych miloval

zraněn jako hladina vody
plavci
i mrtvými

a listy na stromech co přežijí
směním za hvězdy
nebo šafrán tvého stínu
kde leží tvůj šat
a tělo je stříbrné
a tvá řadra těžkouno
v mých dlaních
z ohně
a medu

Tam ...

A tam kde sníl byl nejkrásnější
dotýkal se oblohy když vločky
umíraly do modra ve vězeních
cest

a ze zimy do tmy vejdu
až vyjde měsíc a ty se budeš
ptát

na sestry hvězd a pod sklem
nic co vidíš oči bolí a s láskou
stejně je to nedođeš aniž bys
rozbil

ke střepům z trav a nachu půl
nocí
kdy zpívá pták co umírá a křídla
veřeje ticha i voda nesou prach
a rybí stín a vím že tvé ruce
jsou ve vlasech z havraního peří
a v bolesti obzoru až tam
kde stojí kroky a starý mlýn
se k větru modlí
přijď do mých starých ramen
i se žlutí otevřít dveře směru

Žijí mezi námi

„Dobráci“

V úzkém hasičském kruhu jim nikdo neřekne jinak než „dobráci“. Řeč je o dobrovolných hasičích. Pokud někdo vysloví jméno Josef Vlach, většina těch rýmařovských ví, o koho se jedná. O dlouholetého dobrovolného hasiče, který zasvětil svůj život stavařině a sportu, konkrétně lyžování, a v neposlední řadě také turistice pod hlavičkou Klubu českých turistů Rýmařov. Pan Josef Vlach se narodil 12. září 1925 v malé vesničce Kloboučky nedaleko Bučovic na střední Moravě a vloni oslavil kulatých osmdesát let. Je ženatý, má dvě dcery a dvě vnučky.

Jak vzpomínáte na začátek své životní cesty?

Do školy jsem začal chodit v Kloboučkách, později jsem navštěvoval měšťanku v Bučovicích. V letech 1940 - 1944 jsem se učil zedníkem. Blížil se konec války a v roce 1945 jsem začal studovat dvouletou Místrovskou stavařskou školu v Brně a po jejím absolvování jsem nastoupil na roční praxi stavbyvedoucího ve Vysokých Tatrách. V roce 1948 jsem vykonal úspěšně zkoušku do třetího ročníku vyšší stavební průmyslovky, kterou

jsem završil v roce 1950 maturitou. A tím také začala má kariéra stavařského technika.

Rodiče se přestěhovali do Rýmařova hned po válce. Já jsem ale šel po maturitě ještě na tříměsíční praxi do slovenského Trebišova. V té době jsem potkal v Brně svou budoucí ženu, která

je rodačka ze slovenského Pruského a v moravské metropoli pracovala. Abychom byli spolu, musel jsem se přestěhovat do Trenčína, kde jsem pracoval u Pozemních staveb. Později jsem pracoval jako technik u Pozemních staveb Karviná, kde jsme stavěli byty.

A kdy jste přišel do Rýmařova?

V roce 1951 onemocněl můj otec a tím okamžikem jsem se rozhodl přestěhovat do Rýmařova. Rodiče tady nikoho neměli a já se o ně musel postarat. Tenkrát jsem začal pracovat v bývalém Brokátu na stavebním oddělení jako technik. V roce 1954 jsem změnil pracoviště a usadil se na stavebním odboru bývalého okresního úřadu v Rýmařově, kde jsem zůstal až do zrušení okresu Rýmařov, do roku 1960. Od té doby jsem působil v Bruntále na okrese jako vedoucí odboru výstavby, kde jsem zůstal až do čtyřiašedesátého roku. Potom jsem šel pracovat na školský odbor, kde jsem zůstal až do roku 1969. Pak mě osud zavál k hasičům na okresní inspekci požární ochrany se zařazením do funkce stavebního technika, kde jsem posuzoval stavební projekty, adaptace a rekonstrukce firem, organizací i jednotlivců. Mezitím ještě přišel rok 1968 a s ním okupace vojsk Varšavské smlouvy. Většinou každý z vedoucích pracovníků musel být členem Komunistické strany. Také já jsem byl ve straně, ale

vyjádřil jsem se zamítavě k okupaci, a tak mě vyhodili nejen ze strany, ale vyhozen jsem byl také z okresní inspekce požární ochrany. A tak jsem ve svých osmačtyřiceti šel dělat zedničtinu. Měl jsem nějaké známosti a kamarádi mi tenkrát nabídli, že můžu nastoupit k nim na výstavbu sportovních staveb. Mezi svá první stavařská díla mohu řadit i bazén v Bruntále. Pak jsem putoval různě po našem regionu,

byl jsem zaměstnán v Lázních Karlova Studánka jako technik, dále v Břidličné jako vedoucí Technických služeb (dříve provozovny Břidličná) a odtud jsem nastoupil do svého posledního zaměstnání před důchodem - Geologického průzkumu v Rýmařově.

Jak jste se ocitl mezi dobrovolnými hasiči v Rýmařově?

U hasičů jsem začínal prakticky od základní školy v Kloboučkách u Bučovic. Tenkrát mi bylo osm nebo deset roků. Táta byl velký hasič a pracoval u samaritánů. Měl na starost celý bučo-

vický okres. A já coby malý hasičský capart jsem běhal po dědině s hasičskými hadicemi. V Rýmařově jsem u hasičů začínal hned po svém příchodu. To byla hasičská zbrojnice ještě za kostelem. Po Němcích nám zůstalo krásné hasičské auto značky Chevrolet. Byl jsem hned od počátku aktivní hasič. Jezdával jsem ke každému ohni, na každou soutěž a byli jsme výborná parta. V sedmdesátém umřel náš kamarád Honza Suk a na jeho počest byl zahájen memoriál v hasičských soutěžích družstev. Začalo se jezdit na Opavsko,

Fota: archiv Josefa Vlacha

Olomoucko, Vsetínsko, do Lednice nebo Hodonína. Do Rýmařova jezdilo kolem stovky družstev. Dnes jsme rádi, když jich přijede třicet. Všechno je to o penězích. Pokud by někdo zavítal na současnou požární zbrojnici, tak tam je vystaveno obrovské množství všech dosažených ocenění, medailí a pohárů, co kdy Sbor dobrovolných hasičů města Rýmařova za ta léta získal. Za dobu mého působení u dobrovolných hasičů jsem získal mnoho ocenění a vyznamenání - Hasič roku, Vzorný hasič a další.

Údajně jste stál také u výstavby dnešního Kulturního domu v Rýmařově?

Ovšem. V roce 1973 mě potkal tehdejší starosta Jiří Toman a ptal se, co dělám. Vyprávěl jsem mu, jak to se mnou vypadá,

a on na to povídá: „Víš co, půjdeš s námi stavět kulturák a budeš dělat stavbyvedoucího.“ Druhý den jsem šel za Jozkou Birasem, který dělal šéfa stavebního odboru, a zahájili jsme přípravné práce. Vyhizovaly se stavební náležitosti a povolení. Zanedlouho jsme začali budovat od píky. Na stavbě se podílelo hodně lidí a práce byly prováděny takzvanou dobrovolnou brigádou v rámci akce „Z“. Na stavbě pracoval také pan stavitel Laštuvka. Kulturní dům byl dostavěn a otevřen v roce 1978. Vzpomínám také na to, jak jsme stavěli vodojem. To byla také moje poslední stavařská akce. Potom jsem již odešel do důchodu.

Ale důchodem vaše aktivity neskončily?

Někdy se stalo, že tu a tam chtěl nějaký soused nebo kamarád vypomoci se zedničinou, tak jsem pomohl rád.

A jak to bylo u vás se sportem? Prý jste dělal i rozhodčího lyžařům?

Mám rád lyžování, to je pravda. Když jsem přišel do Rýmařova, existovala již TJ Jiskra Rýmařov s lyžařským oddílem. Nikdo mě nemusel dlouho pobízet a já začal pomáhat a aktivně se zapojovat do lyžařského dění. Tradičně se jezdila běžecká „patnáctka“, později i „třicítka“.

Profesor Jiří Kubita, který byl aktivní závodník, patron lyžařů a obětavá duše, mi nabídl, že bych mohl dělat rozhodčího při závodech. Zkoušky na rozhodčího III. stupně jsem úspěšně složil na Barbořce pod Pradědem. Společně s Jardu Bičíkem jsme pak založili Okresní svaz lyžování, který sdružoval lyžařské kluby ze Staré Vsi, Horního Města, Břidličné a TJ Jiskra Rýmařov. Tak to fungovalo, tuším, až do roku 1960, kdy nastaly změny v okresním uspořádání. Začala se jezdit naše „třicítka“ a netrvalo dlouho a do soutěží se začal zapojovat i kraj. Na běžecké závody sem začali jezdit i lyžaři z Ostravy a okolí. Vzpomínám na to, že sjezdové lyžování začal výrazněji propagovat Ing. Jiří Lustig, který podobně jako já složil s úspěchem III. výkonnostní zkoušku rozhodčího pro sjezdové lyžování. Později byl založen Okresní svaz běžeckého lyžování Bruntál, do kterého patřil také Krnov. S úspěchem jsem složil také zkoušky na rozhodčího bě-

žeckého lyžování II. stupně a v roce 1974 dokonce I. stupně. Nějakou dobu jsem byl členem Krajského svazu lyžování. Svou specializaci rozhodčího jsem dále zdokonalil o stylové běžecké lyžování a skoky na lyžích. Nezůstal asi ani jediný skokanský můstek v Čechách, na kterém bych naše skokany nehodnotil.

A vy sám jste i skákal z můstku?

Kdepak. Zkoušel jsem to, ale polámal jsem přitom lyže a dost jsem si natloukl. Ve Frenštátě pod Radhoštěm mám dodnes kamaráda Jirku Rašku, kterého jsem osobně hodnotil jako rozhodčí, takzvaně styloval.

A v současné době se ještě účastníte závodů v běžeckém lyžování?

Pokud mi zdraví bude sloužit, tak se snažím vždycky být nějak užitečný. Tam něco pomůžu, v cíli napíšu výsledky a podobně. Takové ty větší funkce, jako ředitel závodů, to už mám za sebou. To přenechám těm mladším.

Děkuji vám za rozhovor. JiKo

Na konci roku 2005 ocenila Rada města Rýmařova nejlepšího dobrovolného hasiče. Stal se jím dlouholetý hasič Jan Bálek, který je navíc držitelem medaile Za mimořádné zásluhy (25. 4. 1995), odznaku sv. Floriana - patrona hasičů (z 12. 1. 2002), pamětní medaile Za 40 let obětavé práce (4. 11. 2004), udělené Sdružením hasičů Čech, Moravy a Slezska, ústředím okresního sdružení Bruntál, a dále pamětního odznaku Za příkladnou práci a odznaku Vzorného požárníka.

Jan Bálek se narodil 25. října 1934 v rumunském městečku Nová Huť v okrese Ilést. Na Rýmařovsko se s rodiči přistěhoval v roce 1946. Nejdříve bydleli v obci Skály a na konci roku 1946 se přestěhovali do Rýmařova.

Jaká byla vaše původní profese?

Byl jsem dělník, později jsem si udělal řidičský průkaz. Dřív jsem se učil v Bruntále na pokrývače, ale maminka onemocněla, měl jsem ještě dvě sestry, a tak jsem učení musel opustit a nastoupit do zaměstnání. Do nástupu na vojenskou základní službu v roce 1956 jsem pracoval jako řidič v OSP Rýmařov. Po příchodu z vojenské služby jsem jezdil asi tři nebo čtyři roky u Okresního národního výboru (ONV) Rýmařov do té doby, než se okres Rýmařov rušil. Potom jsem chvíli pracoval jako řidič na ONV Bruntál a později

u Restaurací a jídelen, tam jsem zůstal až do roku 1965. Od tohoto roku až do důchodu jsem zůstal věrný Správě a údržbě silnic. Ještě deset let jsem u nich dokonce přesluhoval.

Kdy jste se dostal k práci dobrovolného hasiče?

V roce 1953 byla požární zbrojnice ještě ve městě, vzadu byly garáže, a já jsem zašel za panem Zetákem, který nás zapsal, a už se to se mnou táhlo až do dnešní doby. Kromě vojenské služby jsem byl u dobrovolných hasičů stále. Stavěli jsme také dole na Revoluční ulici novou hasičskou zbrojnici. Pocho-pitel-

ně až jsme přišli z práce. Pro tvárnice jsme jezdili dokonce až do Zábřehu na Moravě.

Kolik vás bylo celkem dobrovolných hasičů?

Nás mladých bylo asi dvacet, potom byli mezi námi i starší hasiči.

Měli jste hodně zásahů při požárech?

Bylo poměrně dost práce. Hasili jsme les, seníky, jednou hořel v Tylově celý statek, a potom jsme vyjžděli k celé řadě menších ohňsek.

Dala se skloubit práce u dobrovolných hasičů s prací ve fabrice?

Ano, bylo to rozhodně lepší než teď. Protože když zahoukali, tak si člověk řekl, jdu hasit, a vedoucí nebo mistr nás ještě poháněl - honem běž. Bylo to dáno také tím, že dnes se jedná soukromníkovi o peníze. Dřív to platil stát.

Jak jste přijal zprávu o tom, že vás město Rýmařov ocenilo jako hasiče roku 2005?

Byl jsem velmi překvapený a člověku to na jednu příjdu líto. Dostávají se léta a nezbuďte nakonec nic jiného než pouhé vzpomínky.

Jak funguje Sbor dobrovolných hasičů města Rýmařova v současnosti?

Na zásahy už nejezdím, od toho tam jsou mladší. A vyjíždí se jen k větším požárům. Například k požáru lesa společně s profesionální jednotkou. Ale o výjezdu rozhoduje vždy dispečink Hasičského záchranného sboru v Bruntále. Něco jiného bylo, když ještě neexistovali profesionálové. To jsme vyjížděli ke každému ohni.

Zmínili jste se, že u sboru jsou dnes mladí. Mají o práci u dobrovolných hasičů zájem?

Řekl bych, že ano. Dnes se připravují pod hlavičkou dobrovolných hasičů jak žáci, tak i dorostenci. V současné době mají hasiči dvě družstva a dvakrát týdně mají cvičení pod dozorem svého vedoucího.

Vzpomenete si na nějaký zásah, který měl i veselejší podtext, jako například sundávání kočky ze stromu či jinou podobnou událost?

Někdy někomu uletěly včely, tak jsme jeli roj chytit a vrátit zpět. Tenkrát to byla ale spíše výjimka. Lidé neměli dost odvahy, aby

na takové záležitosti volali hasiče. Ale veselo bylo i na hasičských soutěžích a soustředěních. Jezdili jsme na zemědělské brigády. Bývalo hodně veselo a člověk nebyl sám. Tu přišel ten kamarád, tu zase jiný. Bylo nás hodně a mohla klidně soutěžit i tři družstva a vyjet třeba i tři auta plná hasičů. Jenomže dnes se už většinou spoléhá na profesionální jednotku, a z toho důvodu už nejsou soutěže tak masově obsazovány. Nejvzdálenějším soutěžním družstvem, který se pravidelně účastní Memoriálu Jana Suka, bývá již řadu let sbor dobrovolných hasičů od Plzně. Přijedou třeba už ve čtvrtek, i když soutěž je až v sobotu, rozdělají stany a tráví u nás pod horami svůj volný čas.

Když se ohlédnete za svou činnost, máte radost z toho, co po vás zůstalo?

To víte, že je člověk šťastný, když ví, že byl prospěšný a že jej za to navíc ještě ocenili. Roky utekly a je pořád na co vzpomínat. Neměli jsme takovou techniku, jako je dnes. Ale měli jsme obrovskou chuť něco dělat, a třeba i s takovými vozy, jakými byly například Chevrolet, Pragovka RN nebo Tatra 805, které se říkalo kačena. Byli jsme za to vděční. Na to období vzpomínám moc rád.

Děkuji vám za rozhovor.

JiKo

NAŠE LISTÁRNA

I v Rýmařově je co chválit

Není to až tak dávno, co jsme s obavami sledovali osud jedné nám všem dobře známé budovy, která významnou měrou spoluvytvářela tvář města. Málem hrozilo, že začne po započatých a nedokončených úpravách beznadějně chátrat a bude ji čekat smutný osud podobný mnoha jiným budovám ve městě, které dnes již známe pouze ze starých fotografií. Řešení se našlo, polovinu budovy zakoupil tehdejší Okresní úřad v Bruntále a zřídil zde pracoviště sociálního referátu, druhá polovina přešla do rukou soukromého vlastníka. Ten svým

vstřícným přístupem významnou měrou přispěl k tomu, že se budova stala opět jednou z těch, na které je radost pohledět a které si jistě všimnou i ti, kteří Rýmařovem jenom projíždějí. Ano, jde o budovu č. 14 na křižovatce třídy Hrdinů a ulice Revoluční.

A v přízemí, kde byla dříve známá začouzená trafika pana Scholze, cukrárna a později Masna, ve které nám řezník pan Kabeláč podle tehdejších nařízení přibaloval k nedostatkovému hovězímu masu vepřový bůček, je dnes zařízení, které já osobně - a jistě nejen já - velmi vítám: **kavárna a hlavně**

také pizzerie Karolina. Míst, kde může člověk v dnešním uspěchaném světě posedět a občerstvit se v příjemném prostředí, není nikdy dost, a v našem malém městě to platí dvojnásob. Provozovna byla nedávno rozšířena a hezké prostředí láká k návštěvě. Kromě cukrářských výrobků, kávy a dalších nápojů včetně vína a piva nabízí přívětivý a ochotný personál širokou nabídku jídla u nás dříve neznámého a dnes velice oblíbeného - **pizzy z italské pece.** Kromě klasických typů si zákazník může určit jakoukoliv kombinaci ingrediencí a chutí a bude mu vy-

hověno. Pizza je vždy čerstvá, voňavá, přímo z pece a můžeme si ji vychutnat v nekuřáckém prostředí pizzerie nebo si ji odnést v krabici domů.

Pizzerie je otevřena po všechny dny v týdnu, od 9.30 do 19.30, v pátek a v sobotu dokonce do 21.00.

A je tu ještě jedna velmi chvályhodná služba - pizzu si můžeme objednat telefonicky, v dohodnutou dobu si ji vyzvednout, nebo, pokud si to přejeme, dovezou nám ji až domů!

A pak, že se u nás nic nezměnilo!

M. Marek

V Rýmařově bude ustaven „Klub českého pohraničí“

Ve městě Rýmařově bude během prvního čtvrtletí roku 2006 ustaveno občanské sdružení „Klub českého pohraničí“. Toto dobrovolné občanské sdružení přijme celostátní stanovy KČP a další podkladové materiály pro vznik a registraci sdružení. Úkolem bude také shodnout se na regionálních tématech, kterými se KČP v Rýmařově bude zabývat. Ve své činnosti pak bude vycházet z usnesení a úkolů

přijatých posledním VI. národním sněmem KČP, konaným v říjnu 2004 v Plzni. Náměty ke své činnosti bude toto občanské sdružení hledat také ve vycházejícím celostátním klubovém zpravodaji Hraničář.

Mezi hlavní témata KČP bude patřit, v souladu se závěry jednání VI. národního sněmu KČP, zvýraznění aktivní role KČP po začlenění ČR do EU, dále zejména obrana českých národních zájmů proti skryté germanizaci a snahám o nepravdivý výklad historie a také proti pokusům o revizi výsledků II. světové války. Mezi témata bude patřit i prohlubování spolupráce s dalšími vlasteneckými občanskými sdruženími

v rámci regionu i celé České republiky. Klub chce spolupracovat s už existujícími místními sdruženími KČP v Bruntále a v Krnově.

Cílem KČP je zintenzívnění nejrůznějších forem osvětové činnosti ve vztahu k občanské veřejnosti, zejména pak k mládeži. Půjde zejména o akce k připomenutí významných výročí a událostí v novodobé historii naší

republiky. Klub také předpokládá spolupráci s regionálními historiky, učiteli dějepisu na školách, ale také například s muzeem v Rýmařově. Záměrem ustavení KČP je rovněž popularizace regionální historie zejména Rýmařovska a Bruntálska. Za své téma si KČP chce vzít i popularizaci vojenské historie, tj. seznamování s dobrovolnou prací nadšenců pro vojenskou historii, pohraniční bunkry a opevnění u nás. Orgánům státní správy chce KČP pomoci při mapování, ale i udržování válečných hrobů v rámci území Rýmařovska.

*Za přípravný výbor:
František Ziegler,
PhDr. Alois Matuška*

Tip na příjemné odpoledne

Chtěly bychom se s vámi podělit o příjemné chvíle, které nás čekaly při návštěvě Aquacentra na Jesenické ulici v Rýmařově. Byly jsme zde poprvé a s určitostí víme, že pokud nám zdraví dovolí, ne naposledy. Takové pěkné relaxační odpoledne jsme už dlouho nezažily. Jen nás mrzí, že jsme toho již nevyužily dávno. Můžeme všem jen doporučit (dětem i seniorům), opravdu návštěva tohoto zařízení stojí za to, a neberte to prosím jako reklamu, jen jsme to tak cítily a chtěly jsme se s vámi o ty pěkné pocity podělit. *Marie Havelková, Marie Ševčíková*

„Rýmařof má novou firmu“

Tak nevím, zda se mám smát, nebo plakat. Na různých místech našeho města se objevil reklamní plakátek, který jak sami čtenáři mohou posoudit, postrádá jakékoliv češtinářské zákonitosti. Pokud jej budu brát s humorem a lehkou nadsázkou a vezmu-li v úvahu, že daný počin je reklamním záměrem, proč ne ... že? *Martin Čermák*

STAVEBNINY_BAZAR

Malty, lepidla, silikony, pur. pěny, nářadí.
Knauf spárovací hmoty, Knauf uniflott sádry.
Dlažby, Obklady - vnitřní i venkovní, penetrace.
Ytong, Porfix, Porotherm, šamotové cihli.
Cihli pálené, překlady, betonové prvky, izolace.
Lepenky, paropropustné - parozábrany folie.
Ploty pozink-PVC, ekostyren, zateplovací vata.
Polystyreny, perlina, luxfery, dřevěné lišty.
Prkna, palubovka, PVC ventylačky - výce typů.
Lamino dle výběru, a další stavební materiál.

Provádíme i veškeré stavební práce i voda, plyn
Elektro instalace, domy na klíč, doprava zdarma

BAZAR

Elektro, voda, odpady, obklady, dlažby, umivadla
dřezy, dveře, okna, nářadí a jiné materiály.

Ing. Josef Š v ě d a, Dukelská 4, 795 01 R ý m a ř o v, tel. 554 212 066, 723 705 203,
e-mail: josefsveda@tiscali.cz, poradce ekologického zemědělství
Rýmařov 25. 11. 2005

Vážený pan kardinál
Miloslav V l k
Arcibiskupství pražské
Hradčanské náměstí 16

P r a h a 1 - Hrad
119 02

Věc: Převzetí záštity nad projektem: „Biopotraviny pro děti“.

Vážený pane kardinále,

v souvislosti s Vaším vystoupením ve veřejnoprávní televizi po ukončení jednání církvi na Velehradě a vzhledem k velmi pěknému vztahu k naší mladé generaci Vás žádám o převzetí záštity nad výše uvedeným projektem, který jednak postupně povede ke zlepšení zdravotního stavu našich dětí a současně umožní rozšíření slušného, ekologického zemědělství na celém území naší krásné republiky.

Možná postupně dojde k naplnění textu naší hymny: „Zemský ráj to na pohled“.

Děkuji uctivě za kladné vyřízení této důležité žádosti.

Josef Šv ě d a

Pozvánka na motoskiöring

Obec Horní Město pod záštitou motocrossového klubu RYMAX pořádá 18. února 2006 v areálu za mateřskou školou závod Mistrovství ČR v motoskiöringu.

Začátek tréninku je v 10 hodin, start závodu ve 12 hodin.

Pořadatelé

Sport

Výsledky MAKLu 2005

Ve čtvrtek 5. ledna 2006 ukončili kuželkáři další ročník Městské amatérské kuželkářské ligy (MAKL). Byl to opět velmi ú-

pěšný ročník, soutěže se zúčastnilo 43 družstev. Tradičně napínavé souboje se odehrávaly v první skupině, kde střed tabul-

ky drží výkonnostně 6 družstev. Vítězem 1. skupiny a celkovým suverénním vítězem se stalo družstvo RD 4 ve složení Leoš Kašparec, Pavel Míček, Marek Zoth a Vratislav Opavský, postup do 1. skupiny příštího ročníku si vybojovala vítězná družstva druhých skupin - Městské služby 1, Kasard 2, případně družstvo „1+“. Ze třetí skupiny si postup zaslouženě vybojovalo družstvo Hoval.

Mezi jednotlivci zazářili Leoš Kašparec průměrným výkonem 251 poražených kuželek, Miloš Grulich (KŠM 1) - průměrně 247 poražených kuželek, a Zdeněk Chmela ml. (Granitol Beroun) - průměr 242 poražených kuželek.

Mezi ženami byla první A. Bučková (KŠM 1) - průměr 244 poražených kuželek.

Na závěr celého ročníku se tradičně odehrál turnaj mezi hráči Jiskry Rýmařov, oddílu kuželek, a hráči MAKLu, byly k vidění zajímavé souboje „profi“ hráčů a amatérů, následovalo vyhlášení vítězů, předání poháru a cen. Na úplný závěr jsme si zahráli populární „domečky“ s příslibem dalšího setkání u nového ročníku MAKL 2006.

Těšíme se na účast všech družstev a zveme i případné nové zájemce o tuto soutěž, aby se přihlásili do 10. 2. 2006, informace získají na kuželně v Rýmařově.

Věra Tomanová

Foto: Pavel Míček

Rýmařovská florbalová liga

Závěr uplynulého roku proběhl ve znamení 5. ročníku Rýmařovské florbalové ligy. Do bojů odehraných v hale gymnázia od října do prosince vstoupilo 8 týmů, které se utkaly „každý s každým“ v základní skupině, po níž následovalo play-off. Do něj zasáhla všechna družstva, vítězové postoupili dál do finálových bojů, poražení pak hráli opět vyřazovacím způsobem o 5. místo. Vítězství si nakonec po vyrovnaných zápasech, v nichž padalo mnohem méně branek než v základní skupině, vybojovali Men in Black a zopakovali tím svůj úspěch z úvodního ročníku RFbL. Ačkoliv je notně potrápili jak Oldies v semifinále, tak i Peace Traffic ve finále, jejich vítězství bylo zasloužené, protože byli jediným týmem, který letošní ligu proplul bez porážky. Nejlepším střelcem soutěže,

jenž byl vyhodnocen po základní části, se stal Dan Jalůvka, nejlepším nahrávačem Luboš Konvičný. Oba tito členové San Teamu byli také s 33 body nejproduktivnějšími hráči ligy.

Letošní ročník RFbL se odehrál v klidné a sportovní atmosféře. Pár výjimek, které zkrátka ke sportu taky patří, nepřesáhlo únosnou mez. Velmi potěšitelný je zájem mladých o účast v lize i přístup většiny z nich k respektování vymezených pravidel. Zde je na místě poděkovat těm z nich, již se dokonce aktivně podíleli na organizaci a velmi pomohli pořadajícímu sdružení Oldies k zajištění hladkého průběhu soutěže. Nezbyvá než si přát, aby zájem o ligu trval i nadále a nejspíše příští podzim se většina loňských účastníků opět setkala na palubovce.

Výsledky:

Tabulka po základní části

1. Men in Black	7 7 0 0	56:12	14
2. San Team	7 6 0 1	65:24	12
3. Peace Traffic	7 4 1 2	55:36	9
4. Oldies	7 4 0 3	42:52	8
5. Kačeři	7 2 1 4	27:33	5
6. Noname	7 2 1 4	45:59	5
7. Hutututu	7 1 1 5	29:51	3
8. Antihero	7 0 0 7	10:62	0

Nejproduktivnější hráči základní části

	Góly	Asist.	Celkem
1. Jalůvka (San Team)	21	12	33
2. Konvičný (San Team)	15	18	33
3. Zahradník (Oldies)	13	11	24
4. Kůta (Noname)	14	9	23
Karásek ml. (Peace Tr.)	14	9	23

Čtvrtfinále

Oldies - Kačeři	13:5
Peace Traffic - Noname	15:4
San Team - Hutututu	5:2
Noname - Antihero	9:1

Semifinále

San Team - Peace Traffic	5:7
Men in Black - Oldies	5:4 (na penalty)

O 3. místo

San Team - Oldies	2:3
-------------------	-----

Finále

Men in Black - Peace Traffic	4:1
------------------------------	-----

Konečné pořadí ligy

1. Men in Black
2. Peace Traffic
3. Oldies
4. San Team
5. Kačeři
6. Hutututu
7. Noname
8. Antihero

Men in Black - vítězný tým RFbL 2005

Foto: Zdeněk Kaláb

Míčový pětiboj

V pátek 30. 12. 2005 se uskutečnil v tělocvičně na ulici 1. máje tradiční míčový pětiboj. Obvyklá sestava 8 účastníků mužského pohlaví byla však poprvé v historii doplněna čtyřmi ženami a vznikla tak čtyři smíšená tříčlenná družstva. Výlosované tro-

jice se utkaly v pěti disciplínách - basketbalu, volejbalu, nohejbalu, badmintonu a stolním tenisu. Každá disciplína byla odehrána na dva „sety“, celkové pořadí se vyhodnocovalo podle součtu všech dosažených bodů (tj. vyhraných setů).

Výsledky pětiboje

tým A - Olga Valová, Pepa Pupík, Pavel Zeták; tým B - Mája Režná, Pavel Nehera, Pepa Beyer; tým C - Hanka Hájková, Svata Puda, Bimbo; tým D - Eva Štěpaníková, Bořa Koblka, Pavel Vraspír

Tým	Basketbal	Volejbal	Nohejbal	Badminton	Stolní tenis	Body celkem	Pořadí
A	1	0	5	2	3	11	4.
B	4	3	2	4	2	15	2.
C	1	4	1	4	3	13	3.
D	6	5	4	3	4	22	1.

Celkovým vítězem se tedy stala trojice Eva, Bořa, Pavel V. Nejdůležitější ale bylo, že jsme se všichni dobře pobavili a v době svátků udělali něco pro svá zvýšeným příjmem

kalorií sužovaná těla.

Účastníci míčového pětiboje se dosud téměř výhradně rekrutovali z členů sdružení Oldies. Do budoucna bychom rádi podobnou

akci zpřístupnili široké veřejnosti v Rýmařově a jeho okolí a rozšířili tak nabídku sportovních akcí pro příznivce aktivních forem trávení volného času.

Účastníci Míčového pětiboje 2005

Foto: Pavel Nehera

Městská basketbalová liga

V sobotu 7. 1. 2006 odstartoval prvním kolem další ročník tradiční Městské basketbalové ligy, která probíhá v nepřerušené řadě už podevatenácté! Zápas se hraje v hale gymnázia každou sobotu od 15 do

18 hodin. Podobně jako při florbalové lize se týmy utkají v základní skupině, po níž přijdou na řadu vyřazovací boje v play-off. Začátek ligy bohužel provází nejasnosti kolem počtu týmů a problémy s dodržová-

ním pravidel stanovených na schůzce zástupců jednotlivých družstev před zahájením soutěže. Původně se přihlásilo 7 týmů, které se zatím utkaly ve dvou kolech s těmito výsledky:

1. kolo (7. 1. 2006)

Oldies - Grázli 82:23
RE-DO - No Future 66:47
Turisti - Gang Stars 41:39

2. kolo (14. 1. 2006)

RE-DO - Gang Stars 38:47
Turisti - STS Chvojkovice 64:21
Oldies - No Future 48:65

O průběhu MBL budeme informovat i v dalších vydáních Rýmařovského horizontu.

Více informací o všech akcích pořádaných občanským sdružením BFAA Oldies Rýmařov a o dalších aktivitách a činnosti

sdrúžení naleznete na našich internetových stránkách <http://oldies.unas.cz>.

Pavel Vraspír

Sportovní klub Studio Sport a zdraví Rýmařov

Nenechte si ujít pěkný sportovní zážitek

Již 4. ročník „Rýmařovského soutěžního aerobiku Master Class“ pořádají SK Studio Sport a zdraví Rýmařov a Středisko volného času Rýmařov. Tato krajská soutěž v aerobiku proběhne v sobotu 4. 2. 2006 od 9 do 16 hodin ve velkém sále SVČ.

Závodnicím budou předvádět profi lektorky aerobiku Mgr. Pavlína Radičová z Prostějova - vicemistryně ČR 2004, Vendula Grabacsová - KN Ostrava a Lýdie Švédíková z Rýmařova - vicemistryně ČR 2005.

V přestávkách diváci zhlédnou ukázky sportovního aerobiku - kadet, junior, hip hop, electric boogie a další. Nenechte si ujít krásný sportovní zážitek a přijďte povzbudit rýmařovské závodníky. (Vstupné je 20 Kč.)

Zdeněk Křížka, prezident SK

Úsměvně

Ryba smrdí od paty

Nakupování je jediné mně dostupné dobrodružství. To si řekla i má kolegyně a skutečně se v sobotu s rodinou vydala do víru nákupů ve velkém centru našeho krajského města. Pohoda, byl čas, manžel si spokojeně seděl u kavičky v občerstvovací koutku, děti s kapesným a mobilem v kapse prolézaly obchůdky rozmanité a rozmanitější.

Závěr a sraz se konal v danou hodinu u oddělení potravin. Však se to neztratí - máslo, sýry, pečivo, nápoje, ovoce, pochoutky. To vše lákalo oko a přímo volalo: Vezmi si nás! Který jogurt je nejlepší? Tento! S jahodami, nebo s ostružinami, nebo s lískovými ořechy? Nevybrali jsme špatně? Vracejí ho do regálu. Ona je to docela

srdeční masáž. V oddělení ryb a rybních specialit se všichni shodnou: Ještě nikdy jsme neměli úhoře, vyzkoušíme ho. A tak putoval do nákupního vozíku. Potom ještě pečivo a - hurá domů! Brzo se stmívá, a tak rodinka v podvečer dorazila spokojená domů. Z auta vyložit a uložit úlovky a celkem jsou rádi, že se nacházejí v pevnosti zvané domov. Úzká předsíň, tašky, tašky, kabele. Sobota je tedy v nenávratnu, zítra si uděláme úhoře a ... kde je? Dlouhé hledání, marné volání! Asi jsme tu mršnou rybu vytratili někde na parkovišti cestou k autu. Možná u našeho domu, v autě, našem přibližovadle, jestli nezůstala. To prohlédl taška. Ryba nebyla nalezena ani po dlouhém hledání.

Po čase se předsíň začala linout a šířit nelibá vůně, lépe řečeno smrad. A nabýval na intenzitě. Tchoří rodina by se za takový puch nemusela stydět. Revizi byly podrobeny podrážky bot, obsah botníku, generálním úklidem prošla i malá potřebná místnůstka a kuchyň. Nic, nic. To už si hospodyňka málem zoufala a bála se otevřít poštače i sousedce.

Po lehkém obviňování jednoho či druhého se svorně všichni vrhli do revize předsíňe. Vzadu pod předsíňovou stěnou bylo něco, čemu se kdysi říkalo úhoř. Kdosi to botou, možná patou, zašoupl pod nízkou předsíňovou skříňku. Tehdy, za onoho času velkého nákupu.

Už věříte, že někdy ryba smrdí od paty? -Si-

Z bílé stopy v Břidličné

V sobotu 21.1.2006 se v Břidličné konal župní závod v běhu na lyžích „O hutnickou vložku“. Pro kategorii starších žáků šlo o poslední test před prvním republikovým závodem.

Výsledky:

mladší žákyně		nejmladší žáci	
1. L. Plášková	Sobotín	1. J. Keclík	Rýmařov
2. K. Hlístová	Bruntál	2. M. Burán	Břidličná
3. J. Doležalová	Břidličná		
starší žákyně		mladší žáci	
1. A. Prokešová	Bruntál	1. R. Kautz	Rýmařov
2. A. Kováčová	Břidličná	2. I. Kobilka	Rýmařov
3. H. Mačudová	Rýmařov	3. A. Brachtl	Bruntál
10. A. Jarošová	Rýmařov	4. J. Machač	Rýmařov
11. S. Návratová	Rýmařov	6. P. Chaloupka	Rýmařov
13. S. Bálková	Rýmařov	11. V. Hýbl	Rýmařov
mladší dorostenky		starší žáci	
1. L. Dokoupilová	Rýmařov	1. M. Furík	Rýmařov
2. E. Tomovová	Rýmařov	2. P. Ondrášek	Rýmařov
3. L. Fofová	Rýmařov	3. R. Keclík	Rýmařov
4. V. Pohanková	Rýmařov	4. J. Kodl	Rýmařov
muži a junioři			
1. S. Sedláček	Rýmařov	6. J. Kodl	Rýmařov
2. P. Košárek	Vrbno p. P.	8. A. Diviš	Rýmařov
3. L. Vodička	Bruntál	10. O. Kobilka	Rýmařov
		17. P. Gerhard	Rýmařov

V dorosteneckých kategoriích byla účast ovlivněna absencí závodníků, kteří se ve stejném termínu účastnili mistrovství republiky ve Vysokém nad Jizerou. Informace o výsledcích Rýmařováků přinese v příštím čísle Horizontu zároveň s výsledky z republikového závodu žáků.

Vlastimil Baran

Foto: archiv ZŠ Rýmařov

PENÍZE PRO VÁS

- PŮJČKY OD 20 000,-
- ZAMĚŠTNANCI
DOBA URČITÁ I NEURČITÁ
- PODNIKATELÉ
I ZAČÍNÁJÍCÍ A S „0“ D.P.
- DŮCHODCI
DO 75 LET VĚKU

!!! SJEDNÁNÍ ZDARMA !!!
TEL. NONSTOP
608 96 96 39

ČESKÁ
POJIŠŤOVNA

Agentura Bruntál

Zahájila dne 9. 1. 2006
provoz jednateleství, Husova 7
(budova televizní opravy)

Provozní doba

Pondělí 9.00 - 12.00, 13.00 - 16.00

Josef Mikulášek

Úterý 9.00 - 12.00, 13.00 - 15.00

Josef Mikulášek

Středa 9.00 - 12.00, 13.00 - 16.00

Jindřich Poulík

Čtvrtek 9.00 - 12.00, 13.00 - 16.00

Jindřich Poulík

Pátek 13.00 - 15.00

Josef Mikulášek (lichý týden)

Jindřich Poulík (sudý týden)

Mobilní telefon: Josef Mikulášek: 604 586 170

Jindřich Poulík: 775 175 473

Sjednáváme všechny druhy občanského pojištění.
Vyřizujeme potřebné úkony a požadavky klientů
týkající se pojištění.

Soukromá řádková inzerce

Prodej

Prodám palivové dříví buk. Tel.: 608 736 469.

JAK VYJDE

Další číslo

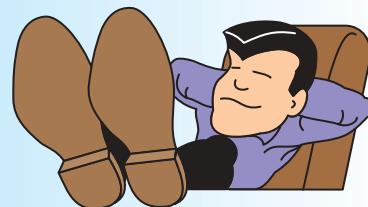
RÝMAŘOVSKÉHO
HORIZONTU

bude v prodeji od 10. 2. 2006

Uzávěrka pro vydání
je ve čtvrtek 2. 2. 2006 do 12 hodin

Budeme očekávat vaše příspěvky!

Reklama
v RÝMAŘOVSKÉM
HORIZONTU
SKVĚLÁ
INVESTICE

Vydavatel: Středisko volného času Rýmařov, Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel./fax: 554 211 410, <http://www.rymarov.cz/mesto>
Neoznačené foto: Redakce. Uzávěrka dne: 19. 1. 2006. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení, případně úpravy nevyžádaných příspěvků a nemusí nutně souhlasit se stanovisky uveřejněnými v příspěvcích dopisovatelů. Odpovědný redaktor: Mgr. Jiří Konečný. Adresa redakce: Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel.: 554 230 459, mobil: 737 802 259, e-mail: rymhor@seznam.cz
Vyšlo dne: 27. 1. 2006. Příspěvky laskavě zasílejte nejpozději do 2. 2. 2006. Další číslo vyjde 10. 2. 2006.

Grafická úprava novin a inzerce: Tiskárna APRO Bruntál, Ruská 10, 792 01 Bruntál, tel./fax: 554 717 196, e-mail: apro@iol.cz

Vydávání povoleno Ministerstvem kultury ČR pod značkou MK ČR E 11017.

Cena 10,- Kč

1945-1948-1968-1989-2005... ČEHO JSME DOSÁHLI? KORUPCE NA ÚROVNI ROZVOJOVÝCH STÁTŮ • VYSOKÁ NEZAMĚTNANOST PROHLUBOVÁNÍ STÁTNÍHO DLUHU • PREZIDENTA VOLÍ OPĚT KOMUNISTÉ

MŮŽEME TO ZMĚNIT

MMV

Naše společnost nemůže fádně fungovat, dokud nevyřešíme zásadní nedostatky politického i hospodářského systému a především dokud nevytvoříme z národa (občanů) TÝM = ŘETĚZ. A ŘETĚZ je pevný tak, jako jeho nejslabší článěk. Chceme-li mít TÝM-ŘETĚZ dobrý a pevný, musíme společnými silami

mi nejdříve odstranit příčiny současné nedůvěry občanů v politiku a současně i zásadní ekonomické a společenské problémy, kterými jsou korupce a nezaměstnanost.

60ti la víceletá zkušenost nám ukazuje, že kosmetické úpravy komunisti-

tického a postkomunistického systému provedou současně vládnoucí či parlamentní garnitury. Nechceme-li být stále jen rukojmím nezodpovědných politiků, tak změny musíme iniciovat a nezbytné první kroky provést my - občané.

Je tedy potřeba provést změny radikální. A bylo by naivní se domnívat, že je

I. PŘÍMÁ DEMOKRACIE

- umožní občanům (mimo jiné) přímo se účastnit rozhodování o věcech veřejných, přímo si zvolit svého starostu, nejmenší, poslance i prezidenta, ale také je i kolektiv v průběhu volebního období odvolat, nebo dou-li si fádně plnit své povinnosti a volební program. Elektronické volby a referenda tyto procesy zefektivní - urychlí i zlevní.

II. HOSPODÁŘSKÁ

A SOCIÁLNÍ ROVNOST

- je nosná myšlenka projektu VNITROSTÁTNÍ OFSET, jenž pomocí autoregulačních prvků preventivním způsobem likviduje korupci a konceptně řeší nezaměstnanost. Projekt obsahuje i návrh radikální změny investiční politiky státu ve prospěch přírodního bohatství krajiny, architektury, urbanismu - vše ve prospěch zodpovědnosti vůči budoucím generacím a střížování státního dluhu.

III. TRANSPARENCE

A VEŘEJNÁ KONTROLA

- je pro budování občanské společnosti po 60 letech ilépe řečeno po nekonečné době „temna“ naprosto nezbytná. Občan musí mít právo na kontrolu nakládání se svými daněmi ve všech oblastech, kde jeho peníze stát či komunální vyžívá. Žádný šuplík politika či úředníka placeného z našich daní nesmí být před občanem, fádne platit daně, zamčeny. Nezávislé organizace tak mohou začít smyslně plnit svou nezastupitelnou funkci ve společnosti.

Bližší informace o projektu DEMOKRACIE najdete na www.demokracie.info

● Budujeme tým přípravného výboru DEMOKRACIE - vážně zájemce o spolupráci

žádáme, aby se s námi spojili na některé z níže uvedených adres ● Nemáte-li internet a chcete-li více informací, prosíme, zavolejte nebo napište na kontaktní adresy.

● Chcete-li podpořit vznik DEMOKRACIE svým podpisem, zašleme vám na vyžádání petiční listinu, nebo si ji můžete stáhnout na www.demokracie.info. ● Děkujeme

Petr Czašch - šavitel, autor projektu na řešení nezaměstnanosti a korupce ve veřejných zakázkách www.vnitrostaznicifset.cz.

KONTAKT: tel: 608 653 028, petr@czasch.cz, Opavská 8, 792 01 Bruntál

Ph. D. Jiří Polák - politolog, spisovatel člen mezinárodního Hnutí za přímou demokracii a spoluautor návrhu Občanské Ústavy www.pdemokracie.ecn.cz

KONTAKT: pdemokracie@yahoo.com, Assarhusvägen 64, S-247 36 S.Sandby, Sweden

NOVÁ CENA

Toyota Landcruiser 3.0 TDi 4x4, r. v. 1998, klima, 2x airbag, EDS, ABS, CD, centrál, el. okna a zrc., palub. poč. posil. řízení. Cena: 439 000 Kč.

NOVÁ CENA

Ford Maverick 2.7 TD 4x4, r. v. 1994, rádio, imob. střesní okno, posil. říz., tažné. Cena: 149 900 Kč.

KLIMA

Škoda Octavia Combi 1.6GLXi 74kW, 1. maj., r. v. 1999, 83 400 km, klima, 2x airbag, ABS, cent., el. okna a zrc., pal. poč. a další. Cena: 189 900 Kč.

KLIMA
NOVÁ CENA

Opel Astra Combi 1.6 16V, 1. maj., r. v. 1998, klima, 4x airbag, ABS, rádio, multif. volant, el. zrcátka a okna, centrál a další. Cena: 139 900 Kč.

DIESEL
NOVÁ CENA

Opel Astra Combi 1.7 dTi, 1. maj., r. v. 1999, klima, 2x airbag, ABS, imob., alarm, el. okna, posil. říz., centrál. Cena: 159 900 Kč.

ODPOČET DPH

Ford Transit 2.0 TDDi, servis, 1. maj., r. v. 2001, 116 200 km, klima, airbag, rádio, posil. říz., el. vyhř. zrcátka. Cena: 269 000 Kč + DPH.

KLIMA

Opel Tigra 1.4i 16V, 1. maj., r. v. 1999, 98 900 km, klima, airbag, rádio, centrál, imob., el. okna, posil. řízení. Cena: 139 000 Kč.

KLIMA

Peugeot 406 1.8, KLIMA, 1. maj., r. v. 1998, 71 tis. km, airbag, senzor stěračů, posil. říz., klima, el. okna, centrál. Cena: 129 900 Kč.

NOVÁ CENA

Peugeot 306 Combi 1.6, CZ, r. v. 2000, 155 500 km, airbag řidiče, ABS, rádio, posil. říz., el. zrcátka a přední okna, centrál. Cena: 139 900 Kč.

AUTOMÁT
NOVÁ CENA

BMW 730D automat, 1. maj., r. v. 2000, TV, telefon, aut. klima, satelit navigace, 6x airbag, xenony, kůže, ESP, ABS, CD měnič a další. Cena: 389 000 Kč.

NOVÁ NABÍDKA

Seat Ibiza 1.8 20vTCUPRA TUNING 156PS, r. v. 2001, aut. klima, 4x airbag, ASR, ABS, palub. poč., vyhř. el. zrc. el. okna, centrál. Cena: 199 900 Kč.

KLIMA

Škoda Fabia Combi 1.4 16V Comfort, r. v. 2002, 78 900 km, klima, 2x airbag, ABS, centrál, el. okna, vyhř. el. zrcátka. Cena: 218 900 Kč.

NOVÁ NABÍDKA

Daewoo Matiz 0.8 SE, 1. maj., servis, CZ, r. v. 2001, zadní stěrač, CD a rádio, centrál, imob., el. okna. Cena: 129 000 Kč.

DIESEL
NOVÁ CENA

Peugeot 307 2.0 HDi, 1. maj., r. v. 2001, 60 tis. km, klima, 4x airbag, ABS, rádio, palub. poč., el. zrc. a okna, centrál, CD. Cena: 259 000 Kč.

NOVÁ NABÍDKA

Ford Galaxy 1.9 TDi Ghia, 1. maj., r. v. 1999, aut. klima, 2x airbag, ABS, vyhř. př. sklo, nezáv. topení, el. zrcátka a okna, centrál. Cena: 249 500 Kč.

NOVÁ CENA

Seat Ibiza 1.0i, r. v. 1998, 146 200 km, rádio, centrál, imob., posil. řízení. Cena: 78 900 Kč.

NOVÁ CENA

Škoda Fabia 1.4 MPI 50 kW, CZ, 1. maj., r. v. 2001, 51 tis. km, airbag, rádio, posil. říz., centrál, zámeč. řídicí páky. Cena: 169 900 Kč.

NOVÁ NABÍDKA

Volkswagen Passat Variant 1.9 TDi, r. v. 2001, aut. klima, 4x airbag, ABS, rádio, posil. říz., palub. poč., vyhř. el. zrcátka, el. okna, centrál. Cena: 279 000 Kč.

NOVÁ NABÍDKA

Volkswagen Caddy 1.4 Combi, 1. maj., servis, CZ, r. v. 2004, 2x airbag, ASR, ABS, imob., posil. říz., zámeč. řídicí páky. Cena: 295 000 Kč bez DPH.

DIESEL
NOVÁ CENA

Ford Focus Combi 1.8 Tdi, r. v. 1999, 91 900 km, klima, 2x airbag, ABS, rádio, el. okna, posil. říz., tažné, imob., centrál. Cena: 188 900 Kč.

Mazda 121 1.25i 16V, 1. maj., CZ, servis, r. v. 2001, 38 200 km, airbag, rádio, centrál, posil. řízení. Cena: 139 900 Kč.

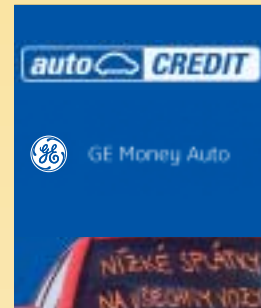
Fiat Bravo 1.6 SX, 1. maj., r. v. 1999, 95 tis. km, klima, airbag, rádio, centrál, imob., el. okna a zrcátka, posil. řízení. Cena: 115 900 Kč.

Škoda Octavia 1.6 GLX 55 kW, CZ, r. v. 1998, airbag, rádio, centrál, el. okna, posil. říz., palub. poč., el. zrcátka. Cena: 119 900 Kč.

Škoda Octavia 1.6 GLX 55 kW, CZ, r. v. 1997, 135 tis. km, 2x airbag, ABS, posil. říz., palub. poč., centrál, el. zrcátka. Cena: 138 900 Kč.

Otevírací doba: Po - Pá 8.00 - 17.00, So 8.00 - 12.00

- Výkup za hotové - peníze ihned - „na ruku“
- Protiúčet
- Komisní prodej
- Nejvýhodnější splátkový prodej - od 0% akontace, stačí OP + RP, úvěr bez ručitele a na počkání

- Neměnná výše splátek
 - Zpětný leasing - dáme vám peníze a vaše auto vám zůstane
 - Specializace na splátkový prodej: GE Money Auto, CCB finance, ESSOX, Skofin
- Zákonné a havarijní pojištění - ČPP, a. s., Generali pojišťovna, Allianz